

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C63 – CUL6**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 8 december 2009

INHOUD

Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het bestuur van de VRT en de positie van de gedelegeerd bestuurder

Interpellatie van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de positie van de gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep VRT

Interpellatie van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het ontslag van de gedelegeerd bestuurder van de VRT

3

Met redenen omklede moties

39

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het bestuur van de VRT en de positie van de gedelegeerd bestuurder

Interpellatie van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de positie van de gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep VRT

Interpellatie van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het ontslag van de gedelegeerd bestuurder van de VRT

De voorzitter: Geachte leden, we hebben de werkzaamheden een beetje herschikt, omdat er vorige week drie interpellaties werden ingediend. Normaliter werd vandaag de beleidsnota Media 2009-2014 voorgesteld, maar u weet dat dit door een en ander werd doorkruist. Misschien is het dus goed om de interpellatieverzoeken die werden ingediend over het vertrek van de gedelegeerd bestuurder, nu meteen te behandelen, zodat de bespreking over de beleidsnota begin 2010 plaatsvindt.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, voor ik aan de interpellatie begin, wil ik mijn ongenoegen uiten over de gang van zaken in dit debat. Ik denk niet dat ik de enige ben die de manier waarop de meerderheid met dit dossier omgaat, ongehoord vind, los van het feit dat de minister niet stipt op tijd kon zijn bij dit belangrijke debat. Ik stel ook vast dat we tegenwoordig de agendaplanning van onze commissie via Belga op zondag moeten vernemen. Dat is ook een nieuwigheidje. Dat maakt het misschien nog wat sneller en gemakkelijker, voor onze vragen werden besproken in het Bureau.

Ik stel ook vast dat de meerderheid dit debat jammer genoeg uit het parlementaire halfroond wil weren. Ik heb nog nooit zo'n zwakke argumentatie gehoord om het te verwijzen naar de commissie. Ik zou nog kunnen leven met de stelling dat dit een discussie moet zijn tussen de experts in de commissie, maar dan stel ik me wel de vraag wat de rest van die 124 volksvertegenwoordigers zitten te doen in de plenaire vergadering.

Mijnheer de voorzitter, het ongenoegen is nog groter. Het gaat niet alleen over dit debat, maar over de manier van werken tegenwoordig. Elke vraag die we hier stellen – want ik ben niet alleen – wordt weggekatapulteerd, onder het mom van de beleidsnota van de minister. Ik ben in de beleidsnota op zoek gegaan naar al die VRT-onderwerpen: die staan er nauwelijks in. Ik zou het dus op prijs stellen mochten onze initiatieven en vragen over de VRT ook eens ontvankelijk kunnen worden verklaard, en niet steeds worden weggekatapulteerd naar 2010.

Dat we dit debat in deze commissie voeren, betekent dat er toch een en ander gebeurt. Het is jammer dat het tot dat hoogtepunt moet komen.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, er moet me iets van het hart. Ik heb gewoon gemeend goed te doen en uw interpellaties naar waarde te beoordelen. Ik heb aan het Uitgebreid Bureau voorgesteld om die op de agenda van onze commissie te zetten. U moet weten wat u wilt. Had ik ze weggekatapulteerd naar 2010, dan hadden we vandaag die bespreking niet. Ik heb gemeend die sneller te moeten voeren. Uiteindelijk is het resultaat dat u vandaag, weliswaar niet in plenaire vergadering, maar voorlopig in onze commissie, hierover uitgebreid en publiek kunt debatteren. Uiteindelijk is er dus niet veel verschil. Meer nog, dit gebeurt sneller. We voeren dit debat nu 24 uur eerder dan als we het hadden gevoerd in de plenaire vergadering.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, ik zou u willen corrigeren. Niet wij, maar u persoonlijk hebt als enige die agenda herschikt. Ik betreur dat we hier niet kunnen doen wat we moesten doen, namelijk de discussie voeren over het beleid van de VRT, over wat minister Lieten daarover denkt en wat ze ermee van plan is. Dat is sowieso het belangrijkste debat.

Wat we de voorbije dagen hebben meegemaakt, is intriest en zelfs hallucinant te noemen. Ik daag de talrijke aanwezige tv-zenders uit om daar een mooie soap over te maken. Ze zouden heel wat stof hebben om dat te kunnen doen. U hebt ervoor gekozen om dit debat niet in plenaire vergadering te laten plaatsvinden, maar als ik om me heen kijk, vraag ik me af waarom we dat niet comfortabeler doen, in een grote zaal. Er zijn hier heel wat mensen aanwezig om dit debat te volgen. Dat was duidelijk het best in de plenaire vergadering gebeurd.

Ik wil ook het pleidooi citeren van het parlementslid dat de voorbije legislatuur als de beste werker werd beschouwd, namelijk de huidige parlementsvoorzitter. Die heeft bij de aanvang van zijn mandaat het belang onderstreept van het parlement, van scherpe debatten in de plenaire vergadering. We hebben een debat over rekeningrijden gehad, waarbij er zelfs geen sprake was van een plan of een voorstel. Toen vond de voorzitter van dit parlement dat voldoende om daar een publiek debat over te voeren in de plenaire vergadering. Nu gaat het over de VRT, een dossier waarover binnen de meerderheid heel duidelijk een conflict bestond, en dan wordt dat het best zo snel mogelijk uit de plenaire vergadering geweerd.

Mijnheer de voorzitter, aan de heer Peumans en aan u geef ik een rode kaart. Er mag blijkbaar geen ernstig openbaar debat worden gevoerd over de VRT. Ik vind het jammer dat u daar eigenhandig over beslist, op een zondag, na de uitzending van De Zevende Dag.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer de voorzitter, uw uitleg over uw beslissing om dit debat in deze commissie te voeren – dat u dit hebt gedaan om goed te doen –, ontroert mij. Maar u zit lang genoeg in de politiek om te weten welke gevolgen dit zal hebben voor deze commissie, maar ook voor het parlement.

Uw demarche zondag op Belga, uw vlucht vooruit om dit debat in deze commissie te voeren: daarmee hebt u de parlementsvoorzitter en het Uitgebreid Bureau voor een fait accompli geplaatst. U wist zeer goed en goed genoeg, net zoals alle leden, dat er aanvragen waren bij de voorzitter om over dit thema een actualiteitsdebat te houden. U negeert dus eigenlijk een beslissing die moet worden genomen door het Uitgebreid Bureau door op Belga te stellen dat we dit debat eens vlug in deze commissie zullen voeren. Ook in het Uitgebreid Bureau was er daarover veel onenigheid. Er is in het Uitgebreid Bureau zelfs, denk ik toch, voor de eerste keer gestemd over het al dan niet houden van een actualiteitsdebat. Dat gebeurt anders nooit. Dit is dus zeer ernstig. Ik heb enorme bedenkingen bij het democratisch gehalte van deze werkwijze.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, ik heb u voor het ontslag van de heer Wauters een mail gestuurd met de vraag om de commissie samen te roepen voor een gedachtewisseling over de stand van zaken en de probleemsituatie. Ondertussen is de heer Wauters ontslagen en is de situatie veranderd.

Dit is nu geen gedachtewisseling, maar de behandeling van een aantal interpellaties, waardoor de spreektijd van wie geen interpellatie heeft ingediend wordt ingekort. De volgende keer zal ik niet vragen om een gedachtewisseling te organiseren maar een interpellatie indienen, dan ben ik zeker van mijn spreektijd. Ik kondig nu al aan dat ik straks, wanneer ik aansluit, zal vragen om een hoorzitting te organiseren met leden van het

directiecomité, de raad van bestuur en de vakbonden, zodat we de financiële situatie, de situatie van het personeel en de structuren van de VRT ten gronde kunnen uitpuren. Laat nu deze commissievergadering plaatsvinden, maar hierbij kunnen wij het niet laten.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Men kan erover discussiëren of we dit beter in de commissie behandelen of in de plenaire vergadering. Maar hier, zoals de heer Tommelein doet, stellen dat een behandeling in commissie niet openbaar zou zijn en dat het probleem weggestopt wordt, vind ik te ver gaan. Ik vind dit evengoed een openbare behandeling als in de plenaire vergadering.

De voorzitter: De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, gezien het ontslag van de heer Wauters wil het parlement maar één zaak: dat er een snel en openbaar debat is. Het Uitgebreid Bureau organiseert vandaag precies dat. Ik heb begrepen dat alle drie de interpellanten de bespreking in commissie hebben gevraagd. Een interpellatie komt normaal gezien in de commissie. Misschien zijn er achteraf zaken veranderd, maar minstens een van de drie heeft het op die manier gevraagd.

Vandaag stond in deze commissie de beleidsbrief Media 2009-2014 geagendeerd. Het zou toch te gek zijn dat hier vanmiddag zou worden gedebatteerd over de beleidsbrief Media, en dat er bij die bespreking niets zou mogen worden gezegd over het ontslag van de heer Wauters omdat dit morgen, zoals de oppositie vroeg, in een actualiteitsdebat aan bod zou moeten komen. Het was dus heel logisch en heel verstandig om deze discussie snel en openbaar, deze namiddag dus, te voeren. Als anderen wensen dat dit in de plenaire vergadering gebeurt, dan dat is hun goed recht. Maar om nu het verwijt te krijgen dat dit hier wordt weggestoken en, zoals de heer Tommelein zegt, niet openbaar is: dat is niet meer ernstig. Zie maar wat hier achter ons zit: het kan niet openbaarder. En het kan ook niet sneller. Het Uitgebreid Bureau heeft het parlement op zijn wenken bediend.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Vandaele, het werk in de commissies is erg belangrijk. Zelf vond ik het als niet-mediaexpert een zeer belangrijk debat. Het is eerder door toeval dat ik in deze commissie, waarin ik normaal niet zetel, aanwezig kan zijn. Ik vind dat dit debat eigenlijk in de plenaire vergadering had moeten kunnen plaatsvinden zodat alle parlementsleden er kennis van konden nemen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Alle gekheid op een stokje, mijnheer Vanvelthoven: u probeert nu te doen alsof wij, als oppositie, verantwoordelijk zijn voor de gebeurtenissen van de voorbije weken. Wij hebben, bij mijn weten, de bijeenroeping van de commissie gevraagd na de eerste artikels in De Morgen waaruit bleek dat het ontslag van de heer Wauters ter discussie stond. Die kwamen er nadat bepaalde zaken waren uitgelekt van een kernkabinet, dat plots, samen met de top van de raad van bestuur van de VRT, was samengekomen.

Wij moeten de zaken niet omdraaien. Ik heb niet gezegd dat een commissievergadering niet openbaar is. Ik stel alleen vast dat er hier verbazend weinig plaats is en dat, op een ogenblik dat de andere leden van het Vlaams Parlement in andere commissies bezig zijn, wij hier een debat moeten voeren over een toch wel zeer belangrijk onderwerp, dat zeer duidelijk onenigheid veroorzaakt in de regering.

Ik kan het niet genoeg benadrukken: men probeert hier die zware onenigheid tussen de coalitiepartners in de Vlaamse Regering weg te moffelen met een discussie in de commissie.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, ik wil niet in herhaling vallen, maar ik stel vast dat er drie interpellatieverzoeken waren. Dan is er een beslissing genomen in het

Uitgebreid Bureau, waarbij niet alleen de parlementsvoorzitter een stem in het kapittel heeft maar heel het Uitgebreid Bureau. Het klopt dat daarover is gestemd. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Inderdaad meerderheid tegen minderheid, mijnheer Tommelein, maar het was ook niet de eerste keer dat dat gebeurde.

Aangezien men dit alles – terecht – zo acuut vindt en aangezien er grote onenigheid bestaat, stel ik voor dat we overgaan tot het inhoudelijke debat en dat de interpellaties gehouden worden. Ik kan me voorstellen dat ook diegenen die geen interpellatieverzoek hebben ingediend, hun zegje zullen willen doen. Laat het debat hier nu gewoon plaatsvinden. We zijn onze tijd aan het verdoen over de manier van aanpak, waarover reeds een beslissing was genomen.

De voorzitter: Mijnheer Van Dijk, hoezeer ik het ook met u eens ben, toch vind ik dat ik de leden het woord moet geven, ook over de procedure.

De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer Vanvelthoven, mijnheer Van Dijk, straks moeten we de meerderheid nog dankbaar zijn dat we onze interpellaties mogen houden.
(Gelach/Opmerkingen)

De interpellatieverzoeken dateren van vorige week donderdag, toen het bewuste lek in De Morgen is verschenen. In feite zou men die interpellatieverzoeken ook nog eens onontvankelijk kunnen verklaren, omdat de heer Wauters intussen ontslagen is. Dit is te ridicuul om waar te zijn. Het ontslag van een gedelegeerd bestuur van de VRT is geen akkefietje, mijnheer Vanvelthoven, het gaat over de procedure en de manier waarop. De voorzitter van deze commissie slaagt erin om op zondag het hele Uitgebreid Bureau, dat op maandag moet beslissen over het al dan niet voeren van een actualiteitsdebat, met de broek op de enkels te zetten door te stellen dat we dat eventjes in commissie zullen doen. Hij pakt de voorzitter van dit parlement en het volledige Uitgebreid Bureau in snelheid. Als u zich dat als Bureauleden allemaal laat welgevalen, dan heb ik daar mijn bedenkingen bij. *(Opmerkingen van de heer Peter Vanvelthoven)*

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb de collega's van de meerderheid met zeer veel aandacht beluisterd, en zij draaien de waarheid helemaal om. De interpellatieverzoeken zijn ingediend naar aanleiding van de eerste geruchten, en dus hadden die interpellaties sowieso deze week geagendeerd moeten worden. Het debat versnellen, daar is in dit geval geen sprake van.

Ten tweede zie ik hier enkel de minister van Media zitten. Ik blijf erbij dat dit debat gevoerd moet worden in het bijzijn van de minister-president, in de plenaire vergadering op woensdagmiddag. We hebben in de plenaire vergaderingen al actuele debatten gevoerd over heel vage onderwerpen. Dit gaat over bestuur, over de verantwoordelijkheid van de voltallige regering ten opzichte van het meest zichtbare overheidsbedrijf dat ze heeft, over deugdelijk bestuur. Dit gaat over het geknoei. Dit gaat over de onvrede binnen de meerderheid. Zelfs vandaag, op weg naar hier, hoor ik dat er nog altijd discussies zijn. En dan beslist men doodleuk om dat in deze kleine commissiezaal in alle stilte te begraven. Of het nu publiek is of niet, u weet dat die techniek vaak wordt toegepast in dergelijke zaken.

Daarom blijf ik erbij dat de meerderheid alles in het werk heeft gesteld, zelfs in het Bureau, om dit debat niet in de plenaire vergadering te houden, wat ik een spijtige zaak vind. Ik had graag ook de andere ministers en de minister-president op hun verantwoordelijkheid gewezen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Wat de voorbije week is gebeurd, is natuurlijk geen toonbeeld van een mooi kunstwerk.

Er is door de collega's verwezen naar de beslissing van het Uitgebreid Bureau. Ik heb me toen onthouden, omdat een aantal collega's opmerkingen maakten over agendasetting door de voorzitter et cetera. Intussen is dat op een vriendelijke manier uitgepraat. (*Opmerkingen/Gelach*)

Dit debat, over de toekomstige rol van de openbare omroep in het Vlaamse medialandschap, is te belangrijk. Deze namiddag zal het natuurlijk vooral gaan over wat de voorbije dagen is gebeurd, maar onze fractie is vragende partij om op een behoorlijke termijn een grondig debat te organiseren over de toekomst van de openbare omroep. De rol van de openbare omroep blijft cruciaal met het oog op de toekomst. We zitten op een kantelmoment in het Vlaamse medialandschap. Het is de uitgesproken taak van deze commissie en van de plenaire vergadering om daaromtrent een debat te voeren.

Ik pleit er nogmaals voor om zo snel mogelijk te kunnen debatteren over de rol van de openbare omroep en, zoals in het regeerakkoord staat, naar een verfijning en evaluatie van de basisopdracht te gaan.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik sta achter de suggesties om een hoorzitting en een debat ten gronde te organiseren, maar dat moet dan wel los staan van de bespreking van de beleidsnota. Dat zijn twee verschillende zaken. Over de toekomst van de VRT moeten we zo snel mogelijk een discussie kunnen voeren, via een hoorzitting of een debat.

De voorzitter: Collega's, ik heb erop gewezen dat men vandaag het debat kan voeren, zelfs in extenso als men dat wil. Dat gebeurt even publiekelijk als wanneer het in een plenaire vergadering zou plaatsvinden. Het verschil is dat het nu 24 uur eerder en dichter bij de feiten kan gebeuren.

Mijnheer Caron, u had aangedrongen op een debat in commissie, omdat u dat beter vond dan een debat in de plenaire. Achteraf heb ik van u geen mail meer gekregen om dat anders te doen. U kent de techniek en het reglement van dit parlement beter dan wie ook. U hebt een aantal instrumenten om te proberen dit debat te besluiten. Als het van u afhangt, zal dit debat onvermijdelijk worden voortgezet in de plenaire vergadering. Het argument dat we hebben getracht dit te onttrekken aan de plenaire vergadering, snijdt geen hout, op basis van het reglement zelf. Als u de gepaste initiatieven neemt, volgend op de interpellaties die hier werden ingediend en besproken, dan krijgen we initiatieven in de plenaire vergadering, met spreektijd voor iedereen.

Ik heb het even bekeken: mochten er moties komen in de plenaire vergadering, en die worden bijvoorbeeld uiterlijk volgende week donderdag behandeld in die plenaire vergadering, dan zal, als iedereen zich houdt aan de hem toegemeten spreektijd, er een debat zijn over dezelfde kwestie, misschien zelfs al met bijkomende evoluties, van een kleine twee uur. Dat is het equivalent van een debat in plenaire vergadering. Het accepteren van deze interpellaties door het Uitgebreid Bureau en het meteen op de agenda zetten van die interpellaties, leidt er dus toe dat we niet één debat publiek voeren, maar twee, met slechts een week tussen die twee debatten. Dat antwoord lijkt me afdoende.

Dan was er de suggestie om een diepgaand debat over de toekomst van de VRT te voeren, liefst met alle betrokken partijen. Dat is een meer dan terechte vraag, zelfs los van de incidenten die we nu hebben gekend, al was het maar omdat we stilaan aan het einde van de beheersovereenkomst met de VRT komen. U weet dat het Uitgebreid Bureau heeft gekozen voor een methode van agendasetting op middellange en langere termijn. In dat kader zou ik samen met de commissie een voorstel willen uitwerken om in de loop van volgend jaar, wat mij betreft liefst vroeger dan later, een zeer goed debat te houden over de toekomst van de openbare omroep. Ik stel voor die uit de sfeer van de beleidsnota te houden. De beleidsnota, die de minister, als ik me niet vergis, op dinsdag 5 januari voorstelt, behandelt immers het

hele mediagebeuren in Vlaanderen. Daarnaast moeten we het specifieke debat over de openbare omroep houden. Er zal dus zeker worden tegemoetgekomen aan de wensen van de leden. Eigenlijk hadden we dat nu niet nodig. We wisten eigenlijk dat we dat zouden moeten doen. Ik had dat trouwens ook al gesuggereerd tijdens de regeling van de werkzaamheden, en niet weinig leden hadden dat al gesuggereerd. We zullen dat dus doen. We moeten samen bekijken in welke omstandigheden we dat doen, en met welke formule.

Ik moet wel toegeven dat we hier wat krap zitten, maar dat lijkt me niet het ergste probleem ter wereld. Mijnheer Tommelein, de zaal is eindelijk gevuld, en meer gevuld dan toen we enkele weken geleden het rapport van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) over de VRT en het VRT-jaarverslag hebben besproken. De zaal was toen helemaal niet gevuld en onder meer uw fractie blonk uit door haar afwezigheid.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, ik dacht wel dat u dat zou doen. Uiteraard ben ik vragende partij voor een debat over de toekomst van de openbare omroep. Ik blijf alleen herhalen dat we belangrijke tijd verliezen. Er moeten op heel korte termijn immers belangrijke beslissingen worden genomen.

Ik word week van uw betoog. Ik krijg er de tranen van in de ogen. We zitten inderdaad knus bij elkaar, maar toch wil ik erop aandringen dat u in de toekomst zou trachten dergelijke beslissingen te nemen in overleg, op de eerste plaats met uw eigen coalitiepartners. Het is immers duidelijk dat zij ter zake helemaal niet op uw golflengte zaten. Uit de discussie binnen het Uitgebreid Bureau is dat ook gebleken. De heer Decaluwe heeft ook verklaard dat hij dat debat liever in de plenaire vergadering had gevoerd. Als u even de moeite doet om wat telefoontjes te plegen, dan kan een dergelijke vaudeville in de toekomst misschien worden vermeden.

De voorzitter: U zou moeten weten dat ik, krachtens het reglement, zelfs niet beslis over dergelijke dingen. Als u me meer macht toedicht dan ik heb, dan wil ik zelf ook in tranen uitbarsten.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, de BRT is terug. Het is niet meer de VRT, maar een gepolitiseerde omroep, een omroep waar de politiek haar macht heeft getoond. De partijpolitiek is terug in de raad van bestuur. De partijpolitiek elimineert in koelen bloede een onpartijdig gedelegeerd bestuurder. We kunnen voor of tegen de heer Wauters zijn, maar hij was een bestuurder die de ondankbare taak had gekregen om de knoeiboel van jarenlang megalomaan bestuur op te ruimen en die de spilzucht en de financiële groothedswaan van de vorige bestuurders cadeau kreeg van diezelfde raad van bestuur. Dan stel ik me toch wel wat vragen.

Ik heb het duidelijk over de raad van bestuur, want het is dat orgaan, met de u welbekende Guy Peeters als voorzitter, dat medeverantwoordelijk is voor de opgestapelde schulden van de voorbije jaren. Het moet me toch van het hart: diezelfde raad van bestuur keek de andere kant uit toen Mary en Van Hecke de kas aan het plunderen waren. Mevrouw de minister, de enige wapenfeiten die we hebben gezien van de raad van bestuur van de VRT, gingen over forellen en spelletjes. Ik vraag me dan af wat die raad van bestuur heeft zitten doen.

Ik stel me nog meer vragen over die raad van bestuur. Ik hoor – maar u zult me dat wel bevestigen – dat de heer Peeters niet in naam van het voltallige bestuur naar de minister is getrokken. Het zou een egotrip zijn geweest om Wauters te verraden en af te maken. Dat is dan zowat zijn laatste wapenfeit. We hebben Guy Peeters nog in deze commissie gezien, toen hij al werd bedankt voor zijn voorzitterschap. Dat was het nieuws in de commissie, vond ik toen. Als trouw sp.a-partijmilitant en apparatsjik was het executeren van een gedelegeerd bestuurder zijn laatste, memorabele daad.

Mevrouw de minister, nu kan worden geopperd dat dit niets met politiek te maken heeft, maar diezelfde avond heeft uw voorzitter Wauters afgemaakt in Terzake. Ik noem dat een publiek nekschot. De dag erna mocht u doodleuk het lijk opruimen terwijl het nog warm was. Dat is zo min of meer het verloop geweest, op minder dan 48 uur. Een aantal andere ministers zijn medeplichtig aan deze daad, omdat ze niet eens het lef hadden om Wauters te verdedigen. Niet alleen sp.a is schuldig aan deze daad en dit spelletje om de macht bij de VRT. Dat zou al te gemakkelijk zijn.

Het vreemde is dat Guy Peeters enkele weken geleden nog in deze commissie heeft verklaard dat de VRT goed bezig was, een goed jaar achter de rug had en de toekomst goed tegemoet zag. Zijn woorden zijn zeer vluchtig, want een paar weken later maakt hij de CEO van de VRT af.

Ik sta te kijken van allerlei uitspraken die ik de jongste tijd hoor. Het zijn er heel wat. Ik hoor de N-VA zeggen dat de baan die nu moet worden ingevuld, niet meteen een baan is die iemand zijn beste vriend zou toewensen. Ik hoor sp.a zeggen dat de gedelegeerd bestuurder moet weten hoe de samenleving werkt, ook op politiek vlak. Dan denk ik: de mogelijke kandidaten om de VRT te leiden, lopen bij het horen van die sfeerschepping gillend weg. Niemand zal die baan nog willen, als men zo voortdoet.

De gedelegeerd bestuurder van de VRT moet inderdaad weten hoe de media werken. Ik zal u even zeggen wat ik denk. Een bestuurder moet op de centen letten, en liefst zo ver mogelijk van de politiek wegblijven. Dat is echter blijkbaar het probleem. De gedelegeerd bestuurder van de VRT danste blijkbaar niet genoeg naar de pijpen van de politiek. Hij is de laan uitgestuurd door een raad van bestuur die zich mengt in operationele zaken en het management. Volgens mijn gegevens behoort dat niet tot de bevoegdheden van die raad van bestuur. Of misschien zult u nu zeggen wat de bevoegdheden van de raad van bestuur zijn, want daar hebben we vaak een discussie over gehad. Diezelfde raad van bestuur heeft zich het voorbije jaar nog gemengd in de inhoud van programma's. De raad van bestuur en de Vlaamse Regering gaan hier dus in de fout.

Wat dit debat zo droevig maakt, is het volgende. De VRT staat voor grote saneringen en de cijfers voor de toekomst zien er helemaal niet zo rooskleurig uit. Op dat moment beslissen deze regering en u als minister om de koele cijferaar – want volgens mij en een aantal andere onafhankelijke mensen kon hij wél rekenen – de laan uit te sturen. Ik denk trouwens dat er in moeilijke tijden een koele cijferaar, een soort boekhouder nodig is. De enige verklaring die we tot nu toe hebben gekregen, is dat er geen vertrouwen meer was. Dat de raad van bestuur zekerheid wou over de nieuwe plannen, lijkt me nog grotere onzin. Die raad van bestuur wordt sowieso vervangen. De afgelopen jaren blonk hij niet uit qua visie. Wie geeft de VRT de garantie dat die nieuwe raad van bestuur niet uit partijvolgers bestaat, en kan iemand me eens zeggen wat die raad van bestuur tot nu toe heeft gerealiseerd?

Mevrouw de minister, ik zou ook eens willen weten van u of het verwijderen van een gedelegeerd bestuurder behoort tot de echte taken van een voorzitter van de raad van bestuur. Welke criteria waren er om geen vertrouwen te hebben? De voorgangers kregen zelfs nog meer en steeds vertrouwen van diezelfde leden van de raad van bestuur, zelfs toen we hier de bewijzen van wanbeheer op tafel hebben gelegd. Daarover zijn heroïsche discussies gevoerd in deze commissie Media. De leden die er toen zetelden, weten dat. Hoewel iedereen wist dat de voorgangers van de heer Wauters de kas aan het plunderen waren, kregen ze continu het vertrouwen van diezelfde raad van bestuur. Nu beslist diezelfde raad van bestuur dat er met Wauters niet meer valt samen te werken, omdat hij nog geen visieplan heeft ingediend. Volgens mijn informatie moest dat de volgende weken gebeuren. Hij heeft daartoe zelfs niet eens de kans gekregen. Met die opdracht, met die nieuwe vragen van financiële transparantie, is Wauters hier vertrokken. U herinnert zich dat nog. Dat waren de kritische vragen die hier werden gesteld. Op een cruciaal financieel en strategisch moment gaat het over postjes en politieke beïnvloeding. Ik kan me niet van die indruk ontdoen. Is dit het deugdelijk bestuur

waar Vlaanderen voor staat? Is dat het bestuur waarvoor deze regering tekent? De openbare omroep is een overheidsbedrijf, een vlaggenschip. Wat krijgen we te zien? Politieke afrekeningen, het uitstellen van saneringen, ruziemakerij en daarbovenop onenigheid in de meerderheid. Ik begrijp niet wat dat deugdelijk bestuur van de minister nog betekent. Voor ons is het alvast geen deugdelijk bestuur. Dit is gepruts. Dit is geknoei. Dit is zelfs geen bestuur.

Mevrouw de minister, wat heeft de regering bereikt? Wat hebt u bereikt? De sfeer aan de top bij de VRT is verziekt. Er is onzekerheid bij het personeel. Een saneringsplan is naar sint-juttemis verwezen. Besparingen staan on hold en strategische nota's zijn er niet. Zal die nieuwe gedelegeerd bestuurder, die er dan toch moet komen, met een oude garde van directeurs werken, die aan de poten zagen? Dat heeft Dirk Wauters immers gekregen. Hij heeft de vorige directie gekregen. Hoe kan een nieuwe of een huidige gedelegeerd bestuurder functioneren, als hij weet dat, los van zijn prestaties, elke dag de poten van onder zijn stoel worden weggezaagd? Of hebt u of uw partij al iemand klaarstaan, die binnenkort zal verschijnen, een trouwe opvolger die het postje mag invullen en slaafs zal luisteren naar minister en partijhoofdkwartier? Is dat misschien de strategie? Ik heb daar vragen bij. Of hebt u een strategische nota klaarliggen op uw kabinet?

U degradeert de VRT in dezen tot een speeltje van de politiek. De politieke partijen houden zich bezig met spelletjes. Ik sta blijkbaar niet alleen. Men moet niet in de oppositie zitten om dat vast te stellen. Ik merk dat de meerderheid verdeeld is. Bij CD&V hoor ik dezelfde klanken en kritiek. De heer Van Rompuy heeft letterlijk het volgende verklaard: "Ik nam als politicus bewust afstand en gaf met een duidelijke missie en beheersovereenkomst vertrouwen aan de leiding van de omroep. Dat model is aan diggelen geslagen, eerst door Tony Mary en nu door Guy Peeters en de Vlaamse Regering." Ik moet het zelfs niet zeggen: uw partner in de regering zegt dat zelfs. Zelfs de minister-president moet tussenbeide komen om sp.a en N-VA tot de orde te roepen. Nu is CD&V erbij gekomen. Dit is een mooi voorbeeld van hoe iedereen overhoopligt over de VRT en wat daar is beslist. Dat is duidelijk. Daar kan niemand omheen.

Als we het dan hebben over politiek aan de Reyerslaan, dan vernemen we dat de socialistische vakbond de enige is die het niet eens is met de kritiek – hoe toevallig: alweer de socialisten. Hoeveel tekens moeten er nog zijn? Hoeveel Maria's moeten er nog ten hemel rijzen met een socialistische kleur, voor we vinden dat er wel eens sprake zou kunnen zijn van politieke bemoeienis? Neen, zelfs de commissievoorzitter zegt dat mensen die de zaken zo zien, er niet helemaal bij zijn en thuishoren in kabouterland.

Als ultieme zet wordt Piet Van Roe dan nog eens opgevoerd, als manager ad interim. Ik heb geen problemen met Van Roe. Hij is aimabel. Hij zou beter een koffie drinken op een terras in Benidorm. Hij is al driemaal met pensioen gestuurd. Ik twijfel niet aan zijn kunde en kennis. Nog vreemder is echter dat Van Roe nog eens mag proberen te doen waar hij niet in is geslaagd. Misschien bent u het vergeten, of weet u het niet, maar Van Roe – met alle respect – was de architect van de commerciële strategie en de grote managementstructuur van de VRT, die nu, door de veranderende marktsituatie, de VRT de das omdoen en de besparingsplannen doen versnellen. Hoe vreemd. Wauters werd nota bene nog afgerekend op en kritisch ondervraagd over het aantal managers. Mevrouw de minister, u hebt dat ook in de publieke opinie naar voren gebracht: er waren te veel managers en de overheadkosten moesten dalen. Wie heeft die managementstructuur uitgebouwd? Piet Van Roe. Hij heeft die managers daar gezet, en Wauters kon er niet vanaf. Dat wordt hem nu verweten, en nu mag Van Roe het eens even komen oplossen. Geef toe: dat is ook wel een zeer vreemde beweging.

Op deze manier omgaan met een overheidsbedrijf is niet ernstig meer. Sommige leden hebben het al aangehaald. Ik heb mijn interpellatieverzoek vóór het ontslag van Wauters ingediend. Ondertussen ben ik ingehaald door de feiten en zien we de enorme knoeiboel. Vandaag zouden we niet over het ontslag van Wauters moeten discussiëren, maar over de

strategie van de VRT. Dat is nu weer uitgesteld tot later, omdat de leden er ook op aandringen om dit debat te voeren. Dan gaat het over de taken van de VRT en hoe we die zien, en over de wijze waarop de VRT zich moet gedragen in het digitale tijdperk. We zouden moeten en kunnen discussiëren over de commerciële strategie, over die overheadkosten of de ondoorzichtige reclame-inkomsten, over de contracten, over het teveel aan personeel, over de vraag of een toekomstproject realiseerbaar is en veel meer. Dat is het debat. Uw bestuur heeft het echter in een andere richting geduwd. De anciens in deze commissie hadden verwacht dat we nu inderdaad eens zouden praten over de missie van de VRT. De anciens hadden het gevoel dat, na de heroïsche doortocht van Tony Mary, de rust was hersteld. Telkens als we die naam vermeldde, moesten we geld in een pot leggen.

Dat hadden we verwacht in de vorige legislatuur, met de vorige minister van Media, maar helaas. Gefeliciteerd, mevrouw de minister. Op enkele maanden tijd – en dan neem ik het nog ruim, ik zou het ook kunnen hebben over enkele weken – hebt u de VRT in de perceptie van de buitenwereld en in de realiteit omgevormd tot een krabbenmand van postjes en politiek, met het ancien régime dat opnieuw een machtsgreep wil plegen op de openbare omroep. Mooi zo. Gefeliciteerd. Ik denk dat uw voorgangers blij zijn als ze zien hoe u omgaat met de erfenis en de situatie waaruit de VRT kwam. Dan mag u nog zeggen dat dit niets met politiek te maken heeft, de feiten bewijzen heel veel.

Vreemd genoeg was ik die avond in de bioscoop naar een film over de Albanese maffia gaan kijken. Toen ik uw voorzitter, mevrouw Gennez, zag verklaren dat Wauters zijn conclusies moest trekken, kwam bij mij de gedachte op dat dit geval in pure Albanese stijl werd opgelost. U slaagt er niet in om de rust bij de openbare omroep te behouden en een degelijk saneringsplan, gekoppeld aan een strategie, te laten ontwikkelen en uitwerken. Ik verwijt u dit nu. We hebben nog niet kunnen discussiëren over uw beleid. Dat gebeurt ergens in 2010, waarschijnlijk als alles is opgeruimd bij de VRT. Dan wordt het nogmaals uitgesteld.

Uw beleid is een gigantisch vraagteken. Als dit de voorbode is van uw mediabeleid, dan maak ik me zorgen voor de volgende jaren. Als dit uw eerste daad is, en u slaagt er niet in om deze situatie op een politiek degelijke manier op te lossen, kunt u er misschien over nadenken of u niet beter terugkeert naar De Lijn. Daar bent u succesvol gebleken. Ik heb ook begrepen dat u eventueel in aanmerking kwam om de VRT te leiden – God verhoede dat dit ooit werkelijkheid zou worden.

Mevrouw de minister, als de VRT wegzakt naar de oude structuren, en minder succesvol zal zijn, dan is dat uw schuld, en dat neem ik u kwalijk. Ik wil het debat niet verbreden tot de vraag waar de VRT heen moet. Daarover werd immers een later debat aangekondigd. Ik vraag nogmaals dat dit in het kader van een hoorzitting zou gebeuren. Meerdere leden uit diverse partijen ondersteunen die vraag van de heer Caron.

Ik had een aantal vragen ingediend op het ogenblik dat Dirk Wauters nog gedelegeerd bestuurder was, op donderdagochtend, bij het verschijnen van de eerste signalen in de kranten. Mijn eerste vraag was welke stappen u hebt gezet om de rust bij de VRT te herstellen. Die vraag is al achterhaald. U hoeft er al niet meer op te antwoorden. U hebt geen stappen gezet om de rust te herstellen bij de VRT. Integendeel, u hebt stappen gezet om de rust bij de VRT helemaal te verstoren. U hebt onrust geïnstalleerd.

Ik vroeg u vorige week, vóór de feiten, eveneens wat u hebt gedaan om het vertrouwen tussen management en raad van bestuur te herstellen. Moet ik die vraag nog eens herhalen? Ik denk dat ik ondertussen het antwoord ook al ken. Bent u, mevrouw de minister, van oordeel dat de raad van bestuur correct heeft gehandeld en met de juiste argumenten en feiten het ontslag vraagt van de gedelegeerd bestuurder?

Mijnheer de voorzitter, ik beseft dat de vragen in mijn interpellatie achterhaald zijn en dat de minister daar zelfs niet moet op antwoorden. De enige vraag waarmee ik nu zit, is wat de minister nu zal doen om de onrust bij de VRT te herstellen. Hoe moet het nu verder? Dat is

één vraag. Ik ben benieuwd wat de minister daarop zal antwoorden. U vroeg welk initiatief wij konden nemen om dit in de plenaire vergadering aan bod te laten komen. Welnu, ik kondig hierover een motie aan. Ik moet daarvoor niet eens het antwoord afwachten.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de executie van de gedelegeerd bestuurder van de VRT is voltrokken op oeroude, bijna stalinistische wijze. De socialist Guy Peeters, voorzitter van de raad van bestuur, heeft woensdag met zijn gesprek met de Vlaamse Regering en met zijn perslek naar De Morgen de galg klaargezet. Mevrouw Gennez heeft op haar beurt in Terzake de strop rond de hals van Dirk Wauters gehaald, en u mocht dan, mevrouw de minister, als mediaminister het valluik van de galg hanteren. Zo konden we vernemen dat de heer Wauters niet meer is, of toch niet als gedelegeerd bestuurder van de VRT.

Dat er bij de sp.a killers zitten, wisten we al. Zowel de heer Vanvelthoven als de heer Vandenbroucke hebben dat al aan den lijve moge ondervinden. Nu komt daar de scalp van de heer Wauters bij.

Ik blijf het spijtig vinden dat dit debat niet in de plenaire vergadering mogelijk was. Ik wil, samen met de heer Verstrepen, wijzen op de verantwoordelijkheid die minister-president Peeters en de voormalige mediaminister en nu nog altijd viceminister-president van de Vlaamse Regering Bourgeois hier hebben. Zij hebben zich allesbehalve moedig gedragen. Ik herinner mij dat in De Standaard de dag nadat het nieuws was gelek de mediaspecialist van CD&V, de heer Decaluwe, liet optekenen dat het absoluut niet het moment was om aan koppensnellerij te doen. Ik vind dat trouwens een terechte opmerking. Maar terwijl de socialisten de heer Wauters lynchen, terwijl de hottentotten met de hakbijl en met machetes op Dirk Wauters afstormen, wenden Peeters en Bourgeois het hoofd af. Zij doen dat in een soort van slecht gecaste rol als Pontius Pilatus. Een dergelijke houding, mevrouw de minister, is niet alleen flauw, ik vind het ook laf want het zijn net die heren die de heer Wauters hebben geplaatst waar hij nu staat.

Dat men het ook in de Vlaamse Regering niet eens is met de manier waarop een en ander is gebeurd, is de afgelopen dagen gebleken. De sp.a- en N-VA-leden van de regering rollen bijna vechtend over de straatstenen. Zelfs de minister-president moet hen tot de orde roepen. Hij stelt dat het nu moet afgelopen zijn met het lekken en het gespin. Ook hier is de verantwoordelijkheid zeer groot.

Ook de uitspraken in de media van verscheidene leden van de meerderheid tonen aan dat er geen eensgezindheid is over de liquidatie van de heer Dirk Wauters. De heer Van Rompuy, ook een voormalig mediaminister, heeft daar al voldoende op gewezen in de media. Mijnheer de voorzitter, ik wil hem daarvoor danken, want ik wist niet wie kabouter Wesley was. Nu weet ik wel wie kabouter Wesley is.

Mevrouw de minister, ik zou van u graag vernemen welke fouten de heer Wauters als gedelegeerd bestuurder heeft gemaakt. Het moeten toch zeer ernstige fouten zijn, als ze niet alleen een ontslag rechtvaardigen maar ook de behandeling die deze man te beurt is gevallen. We mogen niet vergeten dat de heer Wauters was aangetrokken door de vorige Vlaamse Regering om de rokende puinhopen op te ruimen die de heren Mary en Van Hecke aan de Reyerslaan hadden aangericht. Hij deed dat, en eigenlijk beter dan verwacht. Bij de bespreking van het jaarverslag van de VRT konden we van de gedelegeerd bestuurder vernemen dat de geschatte tekorten minder groot waren dan verwacht, dat het bereik en de kijkcijfers veel beter waren dan voorheen, dat hij bezig was met een grote besparingsronde en dat hij bij de VRT een efficiëntietraject had gelanceerd. De vorige Vlaamse Regering was zo tevreden over dat efficiëntietraject dat zij, om de ergste noden aan de Reyerslaan te lenigen, tijdens de vorige legislatuur, voor het uitbreken van de economische crisis, 10 miljoen euro

recurrent in het pensioenfonds van de VRT stopte. Dat efficiëntietraject van de heer Wauters zal dan toch niet zo slecht zijn geweest.

Ook bij de bespreking van het jaarverslag in deze commissie hebben wij zowel de heer Guy Peeters als alle anderen – ook commissieleden – horen vertellen hoe goed de heer Wauters bezig was. En plots is hij heel slecht bezig en moet hij weg. ‘Het kan verkeren’, zei Bredero. Wat zijn de dringende redenen voor het ontslag van Dirk Wauters? Hij had financiële transparantie beloofd. Hij had ook inzage beloofd in de werking van de Vlaamse audiovisuele regie (Var). Moeten we daar de reden zoeken? Misschien hebben de VRT en bepaalde ministers en politici niet zo graag de transparantie van de VRT. Is dat de reden waarom Dirk Wauters moest verdwijnen? Ik weet dat het een open vraag is, maar ik heb er toch mijn bedenkingen bij.

En dan nu? Quo vadis, VRT? Piet Van Roe is aangesteld als interim-gedelegeerd bestuurder. Hij moet zorgen voor de broodnodige besparingsronde, waarvoor hij intussen al uitstel heeft gekregen. De financiële situatie bij de VRT is zeer ernstig. Hij moet ook zorgen voor de nodige hervormingen. Ik vraag mij af of een interimaris dergelijke belangrijke beslissingen kan realiseren. Heeft een interimaris daar voldoende gezag voor? Ik maak mij daar alleszins grote zorgen over. De VRT zit met grote financiële problemen. We hebben dat gezien bij de bespreking van het jaarverslag. De heer Decaluwe was zelfs zo goed berekeningen te maken van hoe het er zou uitzien in 2014. Volgens zijn berekeningen stormt de VRT af op een tekort van 19 miljoen euro in 2014. Er moet dus ernstig ingegrepen worden, want anders dreigt er voor de VRT een financieel debacle.

Mevrouw de minister, voor een dergelijke besparingsronde is er een sereen en rustig klimaat nodig op de VRT. Maar u en uw socialistische partners hebben ervoor gezorgd dat dit er niet meer is. Er is nu grote onrust aan de Reyerslaan, er zijn heel wat problemen. Als de sp.a-leden van deze commissie ooit nog de wens voor een goede, sterke en performante omroep uiten, dan wil ik hen erop wijzen dat de socialisten en de socialistische partij de afgelopen dagen hebben bewezen dat ze niet staan voor een goede en sterke openbare omroep, maar dat ze de VRT ten prooi laten vallen aan machtsspelletjes en machtswellust.

Mevrouw de minister, hoe lang zal de heer Van Roe aan het hoofd van de VRT staan? Is dat voor zes maanden? Een jaar? Tot het einde van de lopende beheersovereenkomst? Dat is toch allemaal belangrijk om te weten? Hoe gaat men op zoek naar een opvolger, naar een nieuwe aangestelde gedelegeerd bestuurder voor de VRT? Gaat men op zoek naar een goede kandidaat, iemand die het aankan en partijpolitiek neutraal is? Of gaat men de aanstelling van de gedelegeerd bestuurder van de VRT in bulk behandelen, samen met alle andere partijpolitieke benoemingen die de komende maanden op stapel staan?

Ik heb nog een kleinigheid: wat is de ontslagvergoeding van de heer Wauters? U laat de heer Wauters vertrekken. We hebben in deze commissie al slechte ervaringen gehad met contracten van gedelegeerd bestuurders bij de VRT. We weten allemaal dat de vorige gedelegeerd bestuurder in zijn contract had bepaald dat daar meer dan een gouden handdruk aan te pas kwam. Ik weet nog dat minister Bourgeois foeterde en van zijn neus maakte dat dat allemaal niet kon. Ik wil weten wat er nu voor de heer Wauters geregeld is. Het zou mij verbazen dat de heer Wauters de deur achter zich zou dichttrekken zonder enige vergoeding. Ik weet dat men u ook in ‘De keien van de Wetstraat’ die vraag heeft gesteld. Maar, mevrouw de minister, dit is hier geen televisieprogramma, maar nog altijd het parlement. Ik ben van mening dat het parlement recht heeft op deze informatie.

Ik vrees dat de meerderheid en in het bijzonder de socialisten nog niet ten volle beseffen wat ze de afgelopen dagen in al hun machtswellust hebben uitgericht. De VRT bevindt zich in een van haar diepste crisissen ooit. De financiële afgrond dreigt. En wat doet de Vlaamse Regering? Zij kibbelt en maakte ruzie over wie er nu al dan niet aan het stuur mag zitten van een auto die met een dondervaart naar een afgrond rijdt. Als dit het goede bestuur is dat de

Vlaamse Regering heeft aangekondigd, dan houd ik mijn hart vast voor de definitie van deze Vlaamse Regering van slecht bestuur.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mevrouw de minister, aangezien we hier zo gezellig bij elkaar zitten, zou ik zeggen: beste Ingrid. Wij hadden er ook graag Geert en Kris bij gehad, maar dat mocht niet. Mijnheer de voorzitter, beste Philippe, collega's, Carl, Peter, Kris, Jurgen en zoveel anderen... *(Gelach)*

Collega's, even ernstig nu. Wat is er allemaal gebeurd? Het begon vorige week donderdag met het artikel op de voorpagina van De Morgen. Ik heb toen uiteraard prompt een interpellatieverzoek ingediend over het eventuele ontslag van de heer Dirk Wauters bij de VRT. Ik zat vrijdag al klaar met mijn reacties op de verschillende mogelijkheden: ofwel ging de heer Wauters blijven, ofwel ging hij ontslag krijgen, ofwel ging hij zelf opstappen. Ik had het bij het juiste eind: hij moest weg. Blijkbaar had het kernkabinet, met uzelf, mevrouw de minister, en met minister-president Kris en de voormalige mediaminister Geert, Geert Bourgeois, een vergadering met de voorzitter en de ondervoorzitter van de raad van bestuur. De grote vraag is wie heeft aangedrongen op deze vergadering. De enen zeggen de laatstgenoemde, de voorzitter van de raad van bestuur, de anderen zeggen dat de regering de voorzitter van de raad van bestuur heeft gevorderd.

De eerste vraag kan al gesteld worden: wie heeft doelbewust deze bijeenkomst gelect in de media? We horen beschuldigingen van de ene partij aan het adres van de anderen. Dit is een kleine groep met allemaal topfiguren, het is toch verbazingwekkend dat dit in de krant staat. Ofwel was het de bedoeling om de heer Wauters voetje te lichten, ofwel was het de bedoeling om de voorzitter van de raad van bestuur te beschermen. Mevrouw de minister, kunt u mij daarover duidelijkheid verschaffen? Ik zou het u kunnen vragen, maar ik denk dat u zult zeggen dat u het niet weet.

Het is duidelijk dat diegene die dat gedaan heeft, bedoelingen had. Het moet iemand van het kernkabinet zijn geweest, dus van de top van de regering, of iemand van de top van de raad van bestuur. Dat is op zich al ongelofelijk.

Vrijdag werd de heer Wauters bedankt voor bewezen diensten. Wat zich tussen donderdag en vrijdag heeft afgespeeld, is voor mij en mijn fractie ongelofelijk. De Vlaamse meerderheidspartijen lanceerden tegenstrijdige berichten en beschuldigden elkaar van de liquidatie van de heer Wauters. Volgens de heer Decaluwe vond CD&V het op dat ogenblik absoluut niet het moment om aan koppensnellerij te doen. Hij vond dat de heer Wauters het roer in handen moest nemen en dat het besparingsplan en de toekomstvisie nu bovenaan de agenda moesten staan. Het was dus zeker niet het moment om de CEO te vervangen.

Mevrouw de minister, dan komen we bij de voorzitter van sp.a, uw voorzitter, mevrouw Gennez. Zij vertelde doodleuk in een interview voor Terzake dat het tijd was dat de heer Wauters de hand in eigen boezem stak en naging of hij wel voldoende draagvlak had binnen de openbare omroep. Wat zij daarmee wilde zeggen, was volgens mij duidelijk: zijn vonnis was getekend. Wauters moest weg. Samen met de minister-president werd dan ook de dag daarop beslist om Wauters de deur te wijzen.

Op zondag, in De zevende dag, had ik opnieuw allesbehalve het gevoel dat de meerderheidspartijen op één lijn zaten. Ik heb toen nog aangehaald dat het Sinterklaas was en dat men zwartepieten naar elkaar aan het doorschuiven was.

Gisteren werd de verdeeldheid binnen de coalitie nog maar eens duidelijk, want niemand minder dan de heer Eric Van Rompuy, voormalig mediaminister en toch niet het eerste het beste CD&V-parlementslid, hekelde op zijn blog de manier waarop Dirk Wauters aan de kant werd gezet. Hij wees erop dat er opnieuw partijpolitieke spelletjes zijn en hij beschuldigde u, mevrouw de minister, een eminent lid van de meerderheid, dat u aan partijpolitiek doet – als

beschuldiging kan dat tellen. Dat zegt een voormalig minister van Media, lid van de grootste meerderheidsfractie. Om het met de woorden van de heer Decaluwe te zeggen: “Ik vraag me nu wel af of minister-president Kris Peeters de ‘boite’ nog wel onder controle heeft.” Uiteraard komen de woorden van de heer Van Rompuy rijkelijk laat. De tekst op zijn blog zegt in niet mis te verstane bewoordingen hoe CD&V zich als fractie in dit dossier gepakt voelt. Het is duidelijk dat CD&V de mening van sp.a met tegenzin heeft moeten slikken.

Mevrouw de minister, welk spel wordt hier gespeeld? Welke koehandel heeft er tussen uw partij en uw coalitiepartijen in de Vlaamse meerderheid plaatsgevonden? Zou het kunnen dat de voorzitter van de raad van bestuur, de heer Peeters, besloten heeft om geen nieuwe termijn te volbrengen en dat straks de grootste fractie in die raad van bestuur, CD&V, de post opeist, en dat in ruil daarvoor sp.a de volgende voorzitter van het directiecomité van de VRT wil leveren? Als dat zo is – en misschien is het zo, ik heb maar vermoedens –, dan zijn de carrière en de faam als bedrijfsleider van de heer Wauters om zeep geholpen in een toch wel zeer plat en opportunistisch politiek spel.

Ik ga zelfs verder. Ik stel de vraag of de vervanging van de heer Wauters misschien past in een hele reeks nieuwe topbenoemingen die deze Vlaamse Regering straks zal moeten doorvoeren. Collega's, ik kan de stelling van de heer Van Rompuy bijtreden: hij vraagt om een ‘back to basics’. In de jaren negentig heeft men er hier, in het Vlaams Parlement, alles aan gedaan om de BRT of VRT te depolitiseren. Dat waren mijn voorgangers, met onder meer de heer Van Rompuy. De CEO moest een onafhankelijke persoon zijn, iemand die kwaliteit afleverde en die niet naar de pijpen van de politiek danste. Ik stel vast dat we daar vandaag verder van afstaan dan ooit tevoren. Vandaag is het een krachtmeting tussen de CEO, de raad van bestuur, die trouwens toch binnen enkele weken moet verdwijnen, en de Vlaamse Regering om uit te zoeken wie nu eigenlijk de baas is van de VRT. Is het de CEO die de VRT leidt, of de raad van bestuur of de Vlaamse Regering of enkel de minister-president of de minister van Media? Het is duidelijk dat hier een krachtmeting gaande is.

Ik juich toe dat we straks een discussie zullen voeren over de taak van de openbare omroep. In de toekomst zal er toch ook moeten gesproken worden over de houding van de leden van de meerderheid ten aanzien van de openbare omroep. De manier waarop het ontslag van de heer Wauters werd aangepakt, is niet alleen in een zweem van mist gehuld, het getuigt van zeer weinig respect voor iemand die toch een ondankbare en moeilijke taak te vervullen had. Maar hier wordt zeker en vast ook gespeeld met het lot en de toekomst van de openbare omroep zelf en al haar werknemers. Dit ontslag komt op een totaal ongepast moment. Vorig jaar was er een verlies van 6 miljoen euro. Dit jaar moeten we 34 miljoen euro besparen, dat is een zeer zware opdracht. Volgend jaar is dat 37 miljoen euro, in 2011 58 miljoen euro. Dit moet leiden tot een strategische visie voor de toekomst. Daarbij is de vraag natuurlijk hoeveel banen er moeten sneuvelen. De vakbonden worden al ongerust. De angst en de onduidelijkheid bij de talrijke werknemers zijn groot.

Wat prioritair was en is, daar heerst nu de grootste onduidelijkheid over. Wij hadden verwacht hier vandaag te kunnen beginnen discussiëren over het mediabeleid, waarin de VRT uiteraard een zeer belangrijke rol te spelen heeft, niet alleen als openbare omroep, maar ook als maatstaf voor het totale mediagebeuren in ons land. De VRT kan daarbij als standaard dienen voor de rest van de omroepen in ons land.

Waarom hebben we dat nu juist gedaan? Waarom hebt u deze zeer zware verantwoordelijkheid niet opgenomen, mevrouw de minister? Volgens mij zal het in de komende maanden niet meer lukken. Gisteren stond al op Belga te lezen dat u de VRT uitstel geeft voor haar besparingsplan. Er werd echter niet vermeld hoeveel uitstel de VRT kreeg. Ik wil daar uiteraard duidelijkheid over, mevrouw de minister. U geeft via Belga uitstel om het besparingsplan en de strategische nota aan u voor te stellen. Hoeveel uitstel krijgt de VRT?

Waarom kon u niet wachten om Wauters te vervangen tot het moment dat de nieuwe raad van bestuur was samengesteld en de VRT-top het vertrouwen moest krijgen van die raad van

bestuur? Dat is nog altijd niet duidelijk. Ik vraag me af of we daar ooit een klaar en duidelijk antwoord op zullen krijgen.

Dat er onenigheid is binnen de meerderheid, is duidelijk. Iedereen heeft dat kunnen vaststellen. Wanneer ik spreek over de saneringen en het uitstellen van het besparingsplan, stel ik echter een nog grotere onenigheid vast binnen de regering, mevrouw de minister. U bent de viceminister-president, de heer Bourgeois is dat ook. Hij kondigt aan dat het besparingsplan zo goed als klaar is, en dat het enkel nog een kwestie van uitvoeren is. Het is uw collega, mevrouw de minister, die die verklaringen heeft afgelegd. Ofwel is het klaar, en dan moeten wij daar nu over kunnen beginnen discussiëren, ofwel is het niet klaar.

Misschien is het plan wel klaar, maar voldoet het voor de N-VA en helemaal niet voor sp.a. Dat zou natuurlijk ook kunnen. Als het klaar is, vraag ik me af wat u dan nog aan het plan veranderd wilt zien. Ik hoop dat u in dezen niet beïnvloed wordt door de mening van de vakbonden, die vragen de besparingen sterk terug te schroeven, zodat we effectief met een openbare omroep zitten die in de problemen komt. U hebt straffe uitspraken gedaan over de overheadkost van de VRT, die met 16 percent inderdaad veel te hoog ligt. Bent u van plan de vooropgestelde besparingen voort te zetten, of bent u van plan ze terug te schroeven?

Vervolgens wil ik het hebben over de ‘koffieklets’ zelf. Wie vroeg nu wie op de koffie? Dat u mij niet kunt vertellen wie gelekt heeft naar de pers, daar kan ik nog inkomen. Dat gebeurt al eens achter de rug. Maar wie wie op de koffie gevraagd heeft, daar kunt u ons toch duidelijkheid over verschaffen? Hebt u Guy Peeters en Annelies Van Cauwelaert uitgenodigd, of hebt u de heer Peeters uitgenodigd en heeft hij mevrouw Van Cauwelaert meegenomen? Of zijn zij zelf aan de deur komen kloppen omdat ze eens met u wilden praten? Wie nam het initiatief? Dat maakt een groot verschil. U levert met uw partij de voorzitter van de raad van bestuur én u bent mediaminister, dus als er overlegd moet worden, kunt u perfect met uw eigen voorzitter van de raad van bestuur overleggen.

Er bestaat daar dus nog wat onduidelijkheid. En ook over de rol van de minister-president bestaat er onduidelijkheid. Precies daarom had ik deze interpellatie heel graag in de plenaire vergadering gehouden. Dan had ik aan de minister-president en aan minister Bourgeois, voormalig mediaminister en huidig viceminister-president, kunnen vragen in welke mate zij een initiatief hebben genomen.

Het is duidelijk, collega's, dat de regering en bepaalde leden van de raad van bestuur zich willen inlaten met het dagelijkse bestuur van de openbare omroep, en dat er van onafhankelijkheid geen sprake meer is. En dat zeg ik niet alleen, dat zeggen ook de heer Van Rompuy, eminent lid van de CD&V-fractie en voormalig mediaminister, en het ACV.

En dan kom ik tot een volgende cruciale vraag: waarom moest Dirk Wauters per se nu weg? Welke concrete redenen hebt u voor zijn ontslag? Uiteraard spreekt men daarbij graag het woord ‘vertrouwen’ uit. Vertrouwen tegenover de raad van bestuur. Laat ons eerlijk zijn, collega's, dat is een lachertje. Die raad van bestuur is aan zijn laatste dagen bezig. Een vertrouwensbreuk tussen de grote baas van het bedrijf en de ontslagnemende raad van bestuur kan toch geen reden zijn om afscheid te nemen van de CEO?

Belangrijk is ook dat er geen enkel concreet feit tegen de heer Wauters wordt ingebracht, behalve heel veel vermoedens, veel interne strubbelingen, en tegenkanting van een almachtig legertje marketeers, die van de VRT dolgraag een commercieel bedrijf willen maken in plaats van een openbare omroep. Enkele weken geleden kwam de heer Wauters in deze commissie nog de loftrompet steken. Dat werd een onvervalste goednieuwsshow. We deden het fantastisch met de openbare omroep, er was minder verlies, de performantie was in orde, en dat werd allemaal nog eens bevestigd door de VRM. Er was toen geen enkele kritiek van uw partij, mijnheer De Coene. Ook u, als voorzitter, zweeg toen als vermoord.

Waarom moet de heer Wauters nu plots weg, mevrouw de minister? Als u werkelijk een opdracht wilt maken van een openbare omroep die rationaliseert en een echte publieke taak

wil vervullen, dan had u de heer Wauters volgens mij ook kunnen steunen in zijn opdracht. Hij was bezig loyaal uit te voeren wat men hem had gevraagd. Maar u hebt hem laten functioneren in een kegelspel tussen het management, de raad van bestuur en de regering. Mijn vraag luidt dus heel concreet: wat is de werkelijke reden voor het opstappen van Dirk Wauters?

Ik merk dat er tot op vandaag geen enkele transparantie bestaat over een eventuele ontslagvergoeding voor de heer Wauters. Wat mij betreft, is in deze situatie en in dergelijke functies een ontslagvergoeding normaal. Dat is ook zo geregeld voor andere werknemers die op een dergelijke manier hun bedrijf moeten verlaten. Maar die man had naam en faam, en de afgelopen week is hij behoorlijk door het slijk gehaald. Trouwens, als men zo doorgaat met het buitengooien van de CEO's op de VRT, zullen er niet veel kwaliteitsvolle mensen meer staan te springen om het roer over te nemen. En dat is geen goede zaak voor de openbare omroep.

Over het bedrag of de voorwaarden van de ontslagvergoeding wordt geen enkele communicatie gedaan. Ik respecteer dat, mevrouw de minister. U zegt dat dat tot de privacy van de persoon in kwestie behoort. U hebt ook in het VRT-programma De Keien van de Wetstraat geweigerd om daarop in te gaan. Ik hoop echter dat u wat consequenter zult zijn ten aanzien van de houding van uw collega's in het federale parlement. Ik heb in de vorige maanden en jaren gezien hoe de Kamerfractie van sp.a, met nu Bruno Tobback en vroeger de heer Vanvelthoven voorop, stond te eisen dat er transparantie zou zijn over de ontslagpremies, de topbonussen en de parachutes. Sp.a eiste duidelijkheid en transparantie, voor privébedrijven, bankiers, verzekeraars en voor iedereen die zich in de privésector engageert, maar blijkbaar niet voor een openbare omroep, niet voor een overheidsbedrijf. Dan blijven de lippen stijf op elkaar, dan heeft niemand er iets mee te maken.

Voor mij is het normaal dat er een ontslagpremie komt, maar het is toch wel hypocriet om nu als sp.a-mandataris een volledig stilzwijgen te bewaren betreffende deze ontslagregeling. Het is opnieuw de belastingbetaler die zal betalen. Is er een akkoord tussen de heer Wauters en de Vlaamse Regering? Zo ja, hoeveel bedraagt de ontslagpremie?

Mevrouw de minister, de afgelopen week werd gekenmerkt door onduidelijkheid, non-communicatie en verwarring. Mijn fractie stelt u, als minister, én de hele Vlaamse Regering daarvoor verantwoordelijk. U krijgt van mij nu echter de kans om de mist op te trekken en de waarheid aan het licht te brengen. Ik heb een aantal duidelijke vragen gesteld. Ik hoop dat ik duidelijke antwoorden krijg. Het zou in elk geval getuigen van respect voor dit parlement, dat erover moet waken dat de openbare omroep zijn taak kan vervullen.

Ik zal namens mijn fractie een motie indienen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik ben bekommerd om de toekomst van de openbare omroep. Dat is mijn uitgangspunt, maar ik wil ook een aantal bedenkingen maken.

Mijn eerste bedenking heeft de titel 'schijngevechten'. Ik denk, mijnheer Tommelein, dat u de situatie en wie ervoor verantwoordelijk is, op een andere manier leest of interpreteert dan ik. Wie gelijk heeft, zal de minister hopelijk uitklaren. U suggereert dat sp.a er zijn rekening te presenteren had of moest ingrijpen, maar ik denk dat het complexer is dan dat.

– *De heer Carl Decaluwe treedt als waarnemend voorzitter op.*

Ik wil even een citaat voorlezen van minister-president Peeters. De minister-president zei afgelopen donderdag: "Dirk Wauters verdient het niet om in de pers aan de schandpaal te worden genageld, net zomin als de VRT het verdient problemen in de krant uitgesmeerd te zien." Dat was naar aanleiding van het grote stuk in De Morgen over het functioneren van Dirk Wauters.

Ik heb me goed geïnformeerd, mevrouw de minister. Ik meen te weten dat CD&V, maar ook leden van de raad van bestuur, en misschien ook leden van andere partijen, al in de maand mei van dit jaar aan de minister-president, die toen ook minister van Media was, gevraagd heeft om de samenwerking met Dirk Wauters te beëindigen, omdat hij niet goed functioneerde. Als dat waar is – en het wordt mij toch door verschillende bronnen bevestigd – vind ik het heel erg dat er nu pas wordt ingegrepen. Dat is sollen met de toekomst van de VRT. En waarom is het toen niet gebeurd? Omdat er de maand nadien verkiezingen waren, zo zeggen mijn bronnen unaniem. In verkiezingstijd vermeed iedereen dergelijke incidenten liever dan ze effectief te ondergaan. Als dat waar is, wordt hier een echt schijngevecht opgevoerd.

Ik kan het functioneren van Dirk Wauters niet beoordelen. Mijn partij heeft niet eens een vertegenwoordiger in de raad van bestuur. Ik heb het alleen van horen zeggen. Ik kan dus niet anders dan de raad van bestuur te vertrouwen. Dat is moeilijk, maar ik kan niet anders.

– *De heer Philippe De Coene treedt opnieuw als voorzitter op.*

Er zijn toch een aantal factoren die bij mij vragen oproepen. Objectief gezien, heeft Dirk Wauters uitgevoerd wat volgens de beheersovereenkomst moest worden uitgevoerd. Alle performantiemaatstaven zijn stuk voor stuk cum laude gehaald. Heel wat collega's rond deze tafel hebben daar ook al hun waardering voor uitgesproken. De VRM heeft dat ook nog eens bevestigd. Hij heeft dus wel zijn werk gedaan. We kunnen niet zeggen dat dat de reden was waarom hij moest opstappen. Hij heeft zijn werk gedaan, overeenkomstig een beheersovereenkomst die hij niet gemaakt had. Die beheersovereenkomst was nog gemaakt onder toenmalig mediaminister Geert Bourgeois, samen met de toenmalige gedelegeerd bestuurder ad interim Piet Van Roe.

Hij moet dus vreemd genoeg gaan, terwijl hij heeft uitgevoerd wat hem was opgelegd. Was hij dan miscast, zoals de heer Van Rompuy het in zijn blog verwoordde? Had hij geen mediagevoeligheid, zoals we her en der lezen en horen? Kon hij alleen maar goed rekenen en tellen? Was hij 'een koele boekhouder', 'een slechte notaris', zoals we af en toe hoorden? Hoe komt het dan dat hij zo veel applaus kreeg bij zijn afscheidsspeech aan het personeel van de VRT? Wat is hier eigenlijk aan de gang? Objectief gezien voldoet hij aan alle voorwaarden, en toch moet hij opstappen. Ik zou graag weten wat de echte grond van de zaak is.

Wat de politisering betreft, wil ik erop wijzen dat het net de politiek is die gemaakt heeft dat het ontslag er niet in mei kwam, maar pas nu. Het is versneld, en ik laat in het midden wie die versnelling heeft georganiseerd. Het is wel duidelijk dat met het lek in De Morgen een versnelling van de carrousel in gang is gezet. Dat Dirk Wauters op een bepaald moment zou moeten opstappen, stond in de sterren geschreven. Maar waarom nu precies? Dat zou ik wel eens willen weten.

Politisering ligt eigenlijk aan de basis van de hele problematiek. De autonomie van de openbare omroep is een heilig goed. Mijnheer Van Rompuy, u bent inderdaad de minister geweest die de autonomie van de VRT heeft bevochten. Dat was uw verdienste, dat moeten we niet ontkennen. Maar nu schrijft u: "De partijpolitiek is helemaal terug. De raad van bestuur en de regering nemen opnieuw de VRT in handen, zoals in de tijd van de BRT." Ik lees dat niet graag. Als u dat zegt, wie ben ik dan om eraan te twijfelen? Ik ga er dan ook van uit dat u gelijk hebt.

En het kan natuurlijk ook niet anders: de raad van bestuur is samengesteld volgens het Cultuurpact, en is op dezelfde manier verdeeld zoals onze fracties in het Vlaams Parlement. Wij zijn een van de weinige Europese landen, mevrouw de minister, waar de raad van bestuur van de openbare omroep op die manier wordt samengesteld. In andere landen – Nederland, Engeland, Frankrijk – gebeurt dat via non-profitorganisaties, via procedures van openbare omroep en selectieprocedures, zodat men een goed en autonoom bestuur kan voeren. Het volstaat immers niet, zoals de heer Van Rompuy al stelde, om een autonome gedelegeerd

bestuurder te hebben, waar Bert De Graeve het beste voorbeeld van is geweest, om een autonome omroep te hebben.

Ik geef toe dat het een precair evenwicht is. In de vorige legislatuur hebben wij de strategische rol van de raad van bestuur versterkt. Dat is alleen maar gebeurd omdat we toentertijd ene Tony Mary hebben zien vertrekken bij de VRT omdat hij de raad van bestuur helemaal negeerde. Zelfs voor strategische beslissingen omzeilde en negeerde hij de raad van bestuur. We hebben de rol versterkt, en daardoor hebben we, gewild, de politisering weer binnengebracht in het bestuur. We moeten dat precaire evenwicht dus even bekijken.

Als je het echt wilt depolitiseren, moet je zorgen dat de raad van bestuur losser staat van de partijpolitiek. We zijn gelukkig af van de tijd dat het een incompetent bestuur was, maar de volgende stap is nu dat we het echt moeten losknippen van die partijpolitiek. We hebben daar genoeg instrumenten voor: we hebben de beheersovereenkomst, de decretale regelgeving en de jaarlijkse rapportage – elementen genoeg om dat te doen. Het is trouwens dezelfde regeling die we toepassen voor de Vlaamse Opera. We zijn veel Vlaamse instellingen met een inhoudelijke opdracht gaan aansturen via een beheersovereenkomst, en we hebben die op afstand gezet. Ik pleit ervoor om die afstand opnieuw te evalueren en elke schijn van politisering daarin weg te nemen.

Tony Mary moest gaan omdat hij zelf te veel de media opzocht, omdat hij wellicht te ambitieus was voor de VRT, en ook omdat hij een plan voorlegde dat financieel niet haalbaar was. Hij was té. Hij moest dus gaan. Dirk Wauters is misschien te weinig mediageniek. Ik weet het niet. Hij zoekt te weinig naar zichtbaarheid. Ik begrijp het niet. Ik zou willen weten hoe de vork aan de steel zit. Als het gaat over slecht functioneren, zeg dat dan duidelijk. Ik zal dat accepteren, maar nogmaals, dan had u vroeger moeten ingrijpen.

Ik ben niet de eerste die het hier zegt, maar die bollenstructuur, die managementstructuur van de VRT is niet uitgetekend door Dirk Wauters, maar door Piet Van Roe. De structuur is indertijd nog voorgesteld door Aimé Van Hecke, voor de volledigheid. Nu hebben we diezelfde Piet Van Roe teruggehaald om diezelfde structuur te saneren. Hij zal zijn huiswerk dus opnieuw maken, en hopelijk met verve. Ik ben het eens met uw kritiek dat de top van de VRT te zwaar bezet is. Dat is inderdaad ongezond ten opzichte van de inhoud en de programmamakers. Er moet dus worden gesaneerd. Ik kom daar straks op terug. Er moet worden gesnoeid, maar de bedenker van het systeem is nu opnieuw interimaris van dienst.

Ook moeten we maar eens nadenken over een aantal andere kosten. Ook voor mij is het moeilijk om die exact te beoordelen. Dan gaat het over de langetermijnovereenkomsten met externe productiehuisen die al dan niet marktconform zijn, over de sportrechten, over de overheadkosten in het algemeen.

Het mag echter ook nogmaals luidop worden gezegd dat, als we vergelijken met alle andere Europese landen die een performante openbare omroep hebben, de VRT een van de laagste dotaties per inwoner krijgt. We mogen dus niet de facto uitgaan van spilzucht en slecht aangewende middelen. Mevrouw de minister, ik kan leven met een beperkte besparing in tijden van crisis, als die ingreep beperkt en redelijk is, maar die besparing mag niet leiden tot het onthoofden van diezelfde openbare omroep. De heer Wauters stelde dat er niet in de spieren van de VRT mocht worden gesneden. Er kan wellicht nog wel wat vet weg, maar in de spieren snijden, dat kan niet.

Ik zou graag eens een andere klok horen luiden over die besparingen en die financiële perikelen dan alleen de klok die we hier hebben gehoord tijdens de jaarlijkse rapportage van de VRT. We hebben de voorzitter, de gedelegeerd bestuurder en de financieel verantwoordelijke van de VRT gehoord. Mijnheer de voorzitter, ik zou graag eens een hoorzitting hebben met de vakbonden, een paar leden van het directiecomité en met bestuurders. Ik zou hen graag eens horen over wat er kan worden bespaard. Dat kan voor mij een opstap zijn voor een

fundamentele discussie over de vraag wat de kerntaak van de openbare omroep in de toekomst is, en wat we daarvoor veil hebben. Die toekomst bekommert me.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, er is al veel gezegd. Er is al meermaals verwezen naar een van de jongste bijeenkomsten hier over de evaluatie van de beheersovereenkomst en de voorstelling van het jaarverslag. Toen hebben we hier de voormalige gedelegeerd bestuurder en de voorzitter van de raad van bestuur gezien. We hebben Guy Peeters toen nog overladen met alle lof. Hij heeft toen verklaard met zijn raad van bestuur op 14 december in schoonheid en met een schone lei te willen eindigen. Op 15 december werd immers een concreet besparingsplan verwacht. Hoe dat precies moest worden uitgevoerd, was een zaak van de VRT zelf. Gezien de perikelen van de voorbije dagen, is dat dus duidelijk niet gelukt. We kunnen duidelijk stellen dat de voorzitter en zijn raad van bestuur totaal niet in schoonheid zijn geëindigd. Het gaat veeleer in de richting van een drama van Shakespeare. Ik vind het jammer wat er is gebeurd, maar we moeten verder en naar de toekomst kijken.

Ik wil toch wat duiding geven. Samen met de heer Verstrepen was ik ongeveer het enige lid dat waarschuwde voor die goednieuwsshow, met al die performantiemaatstaven: het kon niet op. Als we het voorwoord van de voorzitter, van de gedelegeerd bestuurder en van zowat iedereen lazen, ging het over een fantastisch gerund bedrijf. Ik heb met behulp van concrete cijfers en berekeningen proberen aan te tonen dat de VRT al jaren en tot op vandaag nog altijd financieel ziek is. Ik zal daar straks wat meer duiding bij geven. Er hadden waarschuwingen moeten komen van het parlement, als leden de jaarverslagen goed hadden gelezen en de balansen goed bekeken, maar op een paar na keken de leden daar totaal niet naar. In de pers kreeg ik trouwens nadien het verwijt dat ik opnieuw aan het VRT-bashen was, met al die vragen over financiën. De feiten zijn er echter.

Wat gebeurd is, is gebeurd. We hebben het daar in het begin van deze vergadering al over gehad. Mevrouw de minister, door één man overboord te gooien, lost u het probleem totaal niet op. Tot op heden is de VRT financieel nog altijd ziek. Ook de top is verziekt. De regering heeft moeten doen wat ze heeft gedaan, maar ze kan enkel de gedelegeerd bestuurder benoemen. De samenstelling en de werking van het directiecomité is in feite de zaak van de gedelegeerd bestuurder, zelfs niet van de raad van bestuur.

Als ik het goed heb begrepen, heeft de gedelegeerd bestuurder, de heer Van Roe, een duidelijke taak gekregen. De fundamentele discussie over de toekomstvisie zal snel moeten worden gevoerd binnen de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement.

De heer Wauters had immers wel degelijk een aanzet tot besparingsplan. Dat kwam erop neer dat zou worden geprobeerd de helft van die doelstelling tegen eind 2011 te halen door verdere efficiëntiewinsten, dus minder mensen. De andere helft zou hij proberen te zoeken in het aanbod. Dat was in feite het grote tweesporenbeleid, waarover in het huidige directiecomité blijkbaar totaal geen eenstemmigheid was. Dat heb ik toch duidelijk gehoord.

De vraag is natuurlijk wie daarvoor verantwoordelijk is. De gedelegeerd bestuurder moet zijn directiecomité aansturen. Ik hoop dat de nieuwe CEO de vrijheid zal hebben om zijn eigen directiecomité samen te stellen. De heer De Graeve heeft dat kunnen doen, de heer Wauters niet: hij heeft het directiecomité moeten overnemen van de heer Van Roe. Diezelfde Van Roe zal nu blijkbaar voorstellen moeten doen om wat zijn eigen directiecomité van vroeger is – weliswaar met een kleine wijziging – opnieuw te herschikken.

Ik herhaal: de top is verziekt. Dan gaat het niet alleen over dat directiecomité. Ik lees in de krant dat partners rechtszaken voeren tegen elkaar. Hoe kan men dan een coherente groep vormen en voor zijn bedrijf door het vuur gaan?

De heer Wauters heeft één cruciale fout gemaakt in zijn ontwerp van besparingsplan. Hij heeft de efficiëntiewinst vooral gezocht bij de lagere echelons, bij de gewone werknemers. Aan het waterhoofd heeft hij blijkbaar niet kunnen, durven of mogen raken. Mevrouw de minister, ook u hebt terecht opgemerkt dat de overheadkosten daar blijkbaar te zwaar wegen. Aan dat waterhoofd van de VRT moet ook dringend iets gebeuren. Als de nieuwe CEO moet werken met de bestaande structuren, geef ik u op een blaadje dat we hier binnen twee jaar opnieuw zitten te debatteren. Dat zou bijzonder slecht zijn voor de openbare omroep. Mijn fractie gelooft nog altijd in een sterke openbare omroep, maar die zal zich ook moeten hervormen en zich aanpassen aan het nieuwe medialandschap. Anders is er over twintig jaar misschien geen openbare omroep meer.

Ik ga geen uitspraken doen over de heer Van Roe, maar hij zal die komende zes maanden dingen moeten heroriënteren die hij zelf in het leven heeft geroepen. Ik hoop dat hij daar de moed en de kracht voor zal hebben.

Ik heb nog twee bijkomende vragen. Wat is de concrete opdracht die de Vlaamse Regering aan de heer Van Roe heeft gegeven? Ik heb daar al veel over gelezen. Ik heb ook alle persmededelingen gezien, maar ik denk wel dat er wat meer achter zit. Als ik het goed begrijp, zou dat moeten gebeuren binnen die zes maanden. Welke stappen zullen er worden gezet voor een nieuwe selectieprocedure, en wat is de timing? Volgens welke principes zal dit gebeuren? Misschien kunt u ook iets zeggen over het profiel van de toekomstige CEO.

Een aantal leden hebben terecht gewezen op het volgende. Ik hoop dat u nogmaals kunt bevestigen dat het besparingsplan dat u hebt vooropgesteld, inderdaad moet worden uitgevoerd. Misschien is er echter een probleem, dat misschien intern al is opgelost. Dat weet ik niet.

Ik heb het al meermaals gezegd: een openbare omroep moet onafhankelijk en neutraal zijn ten opzichte van bijvoorbeeld distributeurs als Telenet of Belgacom. Hij moet neutraal zijn tegenover iedereen. Belangrijk is dat hij ook neutraal en onafhankelijk moet zijn van grote uitgeversgroepen. Er rijst een probleem met de VRT en de Coreliogroep. We hebben geen transparantie ter zake. De komst van de heer Van Roe maakt dat extra delicaat. Hij is gedelegeerd bestuurder ad interim geweest bij Corelio. Op zich is dat geen probleem, maar de nodige onafhankelijkheid ten opzichte van uitgeversgroepen tout court moet worden gevrijwaard. Misschien moet u dat signaal geven. Stellen we ons maar voor dat Humo wordt overgenomen door Woestijnvis: als we die links allemaal maken...

Mijnheer Caron, u lacht ermee. We hebben hier een grote discussie gehad over mediaconcentratie. Ik heb het hier niet over mediaconcentratie in het aandeelhouderschap, maar qua samenwerkingsvormen. Tegenstanders werpen dan tegen dat de commerciële groep dat ook doet, maar er is één fundamenteel verschil: hier hebben we het over een openbare omroep, met publiek geld, die onafhankelijk en neutraal moet zijn tegenover iedereen. Het zal belangrijk zijn dat ook de heer Van Roe de komende weken en maanden die onafhankelijkheid bewijst. Anders is er mogelijk een bijkomend probleem.

Mevrouw de minister, ik pleit er dus voor dat u via deze raad van bestuur of een andere raad van bestuur straks – dat laat ik aan u over – die onafhankelijkheid tegenover alle uitgevers nogmaals duidelijk beklemtoont. Vandaag is er ter zake immers een probleem. Anders vrees ik dat Europa wel eens zou kunnen optreden. Dat hoor ik in de wandelgangen. Dat is het laatste dat we willen voor onze openbare omroep.

Mevrouw de minister, ik kijk alleszins uit naar het debat dat we de komende weken of maanden kunnen voeren over de toekomst van een cruciale, belangrijke openbare omroep in het nieuwe Vlaamse medialandschap.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer de voorzitter, een paar weken geleden hebben we hier inderdaad, in aanwezigheid van de VRT-top, het VRT-jaarverslag van 2008 bekeken. Daaruit bleek dat de VRT goed presteerde en goed presteert. De omroep blijft met voorsprong marktleider en de VRM, die het naleven van de beheersovereenkomst moet controleren, is hier komen getuigen dat de VRT ongeveer alle performantiemaatstaven haalt.

Over de positie van Dirk Wauters als gedelegeerd bestuurder bleek er tijdens die rapportage en de debatten geen vuiltje aan de lucht te zijn, tenzij ik me vergis. De resultaten die werden gepresenteerd, gaven zeker niet aan dat de heer Wauters het niet goed deed. Hij werd destijds in consensus door de Vlaamse Regering benoemd, na een selectieprocedure door een onafhankelijk extern bureau. De keuze van de jury was unaniem. De heer Wauters had dus – en heeft waarschijnlijk – kwaliteiten, en heeft die onzes inziens ook aangewend ten bate van de VRT. De opdracht die hij meekreeg bij zijn aanstelling, was niet eenvoudig. De omstandigheden van de jongste maanden hebben de zaken zeker niet vergemakkelijkt.

Ten eerste, de hele mediasector kampt met tegenvallende reclame-inkomsten. Bij de VRT komt daar nog eens bij dat het vorige management de eigen inkomsten veel te hoog heeft ingeschat.

Ten tweede, de VRT voert momenteel een zware besparingsoperatie uit. Ondanks de strenge efficiëntie-eisen is de openbare omroep erin geslaagd sneller dan vastgelegd te besparen. Volgens het vooropgesteld efficiëntietraject mocht de VRT in 2008 16 miljoen euro uit de reserves halen. De VRT heeft echter slechts 11,4 miljoen euro uit die reserves gehaald.

Ten derde, de introductie van de VRT in het digitale tijdperk vormt zeker geen geringe uitdaging.

Ten vierde, in tijden van financiële krapte en toenemende versnippering van het medialandschap wordt de symbiose tussen de openbare omroep en de privésector een steeds complexere oefening.

De heer Decaluwe heeft daarnet een belangrijke opmerking gemaakt. De nieuwe gedelegeerd bestuurder ad interim heeft tenminste elke schijn van belangenvermenging weggenomen. Hij heeft, althans tijdelijk, de banden met de privébedrijven in de mediasector doorgeknipt. Ik meen me trouwens te herinneren dat hij dat vorige keer ook heeft gedaan.

Op het eerste gezicht kan de Vlaamse Regering de heer Wauters weinig verwijten. Mijn vrouw zegt me echter soms dat zelfs ik niet perfect ben. *(Opmerkingen/Gelach)*

Indien dit zo is, zal dat ongetwijfeld ook voor de heer Wauters gelden. Hij zal ongetwijfeld ook gebreken hebben. Indien een breuk tussen de afgevaardigd bestuurder en een gedeelte van het directiecomité en de raad van bestuur ontstaat, is er een probleem. De N-VA kan dit enkel constateren.

De N-VA heeft steeds verklaard dat we het over de toekomst en de rol van de openbare omroep willen hebben. Het gaat ons niet om personen of om politieke puzzels. De grote vraag is waar we met de openbare omroep heen willen. Hoe willen we de VRT in het steeds veranderende medialandschap positioneren? Welke middelen heeft de Vlaamse overheid daarvoor over?

We hebben ons erop voorbereid deze oefening in 2011, in de aanloop naar de nieuwe beheersovereenkomst, te maken. Gezien de huidige omstandigheden, zullen we dit debat vroeger moeten voeren. De raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder worden immers allebei vervangen.

De N-VA wil ook in de toekomst belang blijven hechten aan een sterke en performante openbare omroep. De taken blijven, hoewel de termen zijn aangepast, dezelfde als bij de oprichting van de openbare omroep. De VRT moet instaan voor cultuur, informatie, kennis, wetenschap, sport en entertainment.

Het is niet de taak van het Vlaams Parlement of van de Vlaamse Regering zich op het uitvoerende terrein te begeven. Dat is de taak van de VRT, van de afgevaardigd bestuurder, van het directiecomité en tot op zekere hoogte van de raad van bestuur. We mogen in geen geval de discussie over de verhouding tussen de raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder uit de weg gaan. De huidige problemen hebben hier veel mee te maken. Blijkbaar dringt een scherpere afbakening van de verantwoordelijkheden zich op. Het is duidelijk dat een aantal privileges zullen moeten sneuvelen en dat een aantal staatjes in de staat moeten worden ontmanteld.

Als vertegenwoordiger van de aandeelhouder, de Vlaamse overheid, is de raad van bestuur volgens het gewicht van de partijen in het Vlaams Parlement samengesteld. De N-VA maakt hier momenteel nog geen deel van uit. Ik heb echter begrepen dat hier verandering in zal komen.

Voormalig mediaminister Bourgeois heeft een belangrijke nieuwigheid in het mediadecreet opgenomen. Het is nu mogelijk de raad van bestuur met onafhankelijke bestuurders, experts in het mediabeleid of uit het bedrijfsleven, aan te vullen. Volgens ons zou het een goede zaak zijn deze nieuwe bepaling in het mediadecreet bij de samenstelling van de nieuwe raad van bestuur voor het eerst in de praktijk te brengen. Hoewel dit eigenlijk een opdracht van de raad van bestuur is, heb ik in de pers gelezen dat de minister zelfs ook in die richting denkt. Het zou de kwaliteit van de raad van bestuur in elk geval enkel ten goede kunnen komen.

We hopen dat de gedelegeerd bestuurder, net als vorige keer, ook ditmaal weer door een onafhankelijk extern bureau kan worden geselecteerd. Dat bureau moet alle kandidaten doorlichten. De zoektocht naar een nieuwe baas of een nieuwe bazin moet zo objectief mogelijk en ver weg van politieke spelletjes plaatsvinden. De Vlaamse Regering moet de procedure zo snel mogelijk opstarten.

We lezen dat het besparingsplan, dat de heer Wauters tegen 14 december aan de raad van bestuur had moeten voorleggen, nu wordt uitgesteld. Mevrouw de minister, blijft de besparingsoefening even ingrijpend? Hoe lang kunnen beslissingen op dat gebied worden uitgesteld? We zijn er immers van overtuigd dat iedereen, en misschien zelfs op de eerste plaats het personeel van de VRT, hierover zo snel mogelijk duidelijkheid wenst.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Mevrouw de minister, mijnheer de voorzitter, ik heb zo een vermoeden dat u nu al weet dat dit geen ‘moment de gloire’ is, noch voor uzelf, noch voor het parlement, noch voor de commissie. In deze fase moet ik als politicus teruggrijpen op de klassieken, op Cicero, en met hem verzuchten: “Hoe lang nog zult gij misbruik maken van ons geduld?”

U beweert wel dat wij dankzij uw interventie om dit debat naar de commissie te verbannen 24 uur winnen, maar ik heb daar een probleem mee. Ik vind het bepaald gênant, of moet ik zeggen ‘Genez’? ‘Je suis un peu gêné’ als ik een debat plots in de openheid zie plaatsvinden op basis van een niet geconfirmeerde krantentitel in De Morgen, en als ik zie dat een voorzitter van een politieke partij in de media onmiddellijk haar grote waarheid gaat vertellen. Zonder een waardeoordeel uit te spreken over dat politieke gedrag of die uitspraak, denk ik dan dat dit het moment is voor een groot politiek debat. En dat moet in de plenaire vergadering gebeuren.

Ik heb nu het genoegen om enkele maanden in de plenaire vergadering te zitten, en zoals andere sprekers het al hebben aangehaald: wij hebben al eens een lang debat gehouden over het rekeningrijden. Dat had niet de minste politieke actualiteit, behalve dat het in een buurland werd ingevoerd. Nu werd blijkbaar geoordeeld dat dit debat blijkbaar niet kan in een plenaire vergadering en dat het daarom in een commissie wordt gedropt.

Ik vind dit spijtig. Ik ben nog altijd naïef en goedgelovig genoeg om niet alles te geloven wat in de pers verschijnt. Maar na de artikels die ik de vorige dagen heb mogen lezen, zoals een artikel in De Standaard over het brute politieke spel van sp.a, kan en wil ik niet, mevrouw de minister, geloven dat uw partij zo omgaat met een openbare omroep. Eerlijk, ik wil dit niet geloven. U had maar één antwoord moeten hebben: dat debat had in alle openheid in een plenaire vergadering moeten worden gevoerd. Want wij zijn hier gehandicapt. En mijn collegae hebben het al aangehaald: het is hier gezellig en leuk, maar er is hier maar één speler. Wij hebben hier gehoord dat de heer Kris Peeters een grote rol heeft gespeeld, en dat uw voorganger, de heer Bourgeois, daar misschien ook een woordje over te zeggen had. Het zou, democratisch gezien, zeer interessant zijn geweest om daarover een algemeen debat te hebben. Dat debat wordt ons nu ontzegd.

Ik ben zeer benieuwd over welk belangwekkend thema wij het morgen zullen hebben in de plenaire zitting. Ik kan er alleen maar van uitgaan dat het een thema zal zijn dat belangrijker is dan de toekomst van de openbare omroep of – maar dit terzijde – de onverwachte besparingen in de sector Onderwijs.

Mijnheer de voorzitter, ik wil de heer Tommelein verontschuldigen. U valt hem ad hominem aan omdat hij afwezig zou zijn geweest op de vergadering met de top van de VRT. Ik wil hem verontschuldigen. Ik was hier. De heer Verstrepen was hier en vele collega's waren hier. Wij hebben pertinente vragen gesteld. En wat hebben wij gezien? Een schijnvoorstelling hebben wij gezien. Dat is bepaald geen propaganda voor de commissie. Nauwelijks drie of vier weken geleden hebben wij hier de CEO gezien, met de voorzitter van de raad van bestuur, die ons alles komen uitleggen en die met cijfers aantonen dat er een visie is. En dan horen wij plots, drie weken later, dat die CEO is ontslagen.

Dan word ik wantrouwig, want ik weet hoe dat gaat. Dan begint de karaktermoord. Dan staat plots in de krant dat de heer Wauters autistische trekjes heeft. Sorry, maar als ik dat lees, weet ik dat er een politieke afrekening bezig is. Want bij mijn weten is de heer Wauters niet geselecteerd op basis van zijn autisme. En ik heb hier niet veel sporen van autisme mogen ontdekken.

Ik vind het heel spijtig dat we hier een voorstelling krijgen – en ik noem het bewust een voorstelling – waarvan dan enige weken later blijkt dat het niets anders was dan een schimmenspel. Collegae, moeten wij dan nog naar die voorstellingen komen? Ik begin er twijfels over te krijgen. Wij zullen daar ons rolletje spelen. Wij zullen een paar kritische vragen stellen. En dan zullen wij een paar weken later horen dat er met wat wij hebben gezegd en met wat daar wordt geprojecteerd, toch geen rekening wordt gehouden. Besparingen? Ze waren hoogdringend en nu horen we dat ze nog even worden uitgesteld. Wat moeten wij nu juist geloven?

Dan is er een vervanging. Een interimaris. En dan grijpt men weer terug naar de heer Van Roe. De heer Van Roe is toch pensioengerechtigd? Heeft men dan binnen die omroep niemand om tijdelijk die opdracht te vervullen? Want het gaat toch om een tijdelijke functie? Nu moet u mij niet verdenken van enig wantrouwen in verband met de capaciteiten van Piet Van Roe, hoewel ik nog altijd geamuseerd terugdenk aan zijn tijd als radionieuwslezer, toen hij de uitslag van Anderlecht tegen een Duitse ploeg als volgt voorlas: “Anderlecht-Schalke: 0-4”. Maar dit geheel terzijde. Dat waren de mooie jaren van Piet Van Roe. *(Gelach)*

Piet Van Roe – het is al gezegd door mijn voorgangers – is toch, met alle capaciteiten die hij zeer zeker heeft, een zeer vreemde keuze. Ik zou daarover, mevrouw de minister, van u toch een duidelijk antwoord willen. Hij is in feite de architect van de structuur waarvan ik, uit mijn lectuur van de krantenartikels, heb mogen vernemen dat zij een van de aanstootpunten was met de intussen ontslagen CEO. Hij heeft heel dat systeem ontworpen, met die bollen en die managers. En nu moet die man terugkomen.

Er is nog een tweede punt waarom ik de keuze van Piet Van Roe niet betwistbaar maar moeilijk vind. Een van grote uitdagingen en tegelijk een van de grote pijnpunten van de openbare omroep de voorbije jaren was dat de VRT een soort hybride structuur had, met een zware overhead enerzijds en met anderzijds een uitbesteding van een groot deel van de middelen. Niet dat wij iets hebben tegen uitbesteden, maar de twee tegelijk is een beetje 'le beurre et l'argent du beurre': dat is een beetje te veel. Nu moet het toch wel lukken dat de CEO van een van de belangrijkste klanten van de VRT – Woestijnvis om het bedrijf niet te noemen – zetelt in dezelfde raad van bestuur van Corelio, om dit bedrijf niet te noemen, als de heer Piet Van Roe. Dan vraag ik u: hoe moeilijk zal het niet zijn om een garantie te krijgen voor de gepaste neutraliteit van een dergelijke vervang-CEO? In mijn opvatting is een interimaris iemand die lopende zaken moet afhandelen. Maar als u weet dat die persoon de belangen van de Coreliogroep gaat verdedigen – het zou spijtig zijn mocht hij het niet doen – en dat die Coreliogroep verbonden is aan het grootste productiehuis van Vlaanderen, dan vind ik dat toch een vreemde keuze.

Mevrouw de minister, ik zou graag weten wat nu het statuut is van de heer Van Roe. Is hij een interimaris? Gaat hij dat blijven doen? Hoe lang blijft hij dat doen?

Hoe verloopt de procedure voor de vervanger van de vorige CEO? Zullen wij daarover door de media bericht worden? Of zullen wij daar eerder in het parlement iets van horen?

Het is niet het moment nu, maar ik zou toch graag van u een klein idee krijgen van uw eigen visie over heel deze crisis. Als de voorzitter van uw partij het zich permitteert om op een heel lapidaire manier de CEO af te maken in de media, dan wil ik graag kort uw visie kennen op dit problematische gegeven.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, ik zit in deze commissie sinds het jaar 1985. Dat is al een hele periode, mijnheer Van Der Taelen, ik weet niet of u toen al geboren was. *(Opmerkingen/Gelach)*

We hebben hier tien jaar lang, tussen 1985 en 1995, discussies gevoerd die wij ook nu voeren, maar dan in andere termen. Ik zie nog een paar oud-strijders: Carl Decaluwe en de jonge Peter Vanvelthoven en de jonge Kris Van Dijck, die in die mediacommissie zaten, zullen het zich herinneren. Dat was in een besloten vergadering, mijnheer Van Der Taelen. Dat was nog een tijd dat we nog besloten en misschien efficiënter konden vergaderen, in plaats van alles voor een publiek te gooien in een actualiteitsdebat waarin we tot weinig of geen besluiten komen.

We hebben hier in een besloten vergadering wekenlang aan een decreet gewerkt. Dat decreet is haast unaniem goedgekeurd. Misschien heeft iemand zich onthouden, maar ik herinner mij dat de VLD, toen in de oppositie, en het Vlaams Belang, met Marijke Dillen die veel kritiek op de VRT had, daarmee hebben ingestemd.

De essentie van de zaak ging over de manier waarop de VRT-besluitvorming moest gebeuren, want dat was totaal misgelopen. Er was enorm veel discussie over, maar we hebben toen een decreet goedgekeurd waarin wij aan de gedelegeerd bestuurder een zeer ruime autonomie gaven. Iemand noemde hem toen zelfs 'God de Vader'. De raad van bestuur werd teruggedrongen in de functie van bewaker van de grote lijnen. Het probleem was dat de raad van bestuur vroeger in de eigen schoot een agendacomité had, bestaande uit de politieke partijen en de politieke fracties, die samen met de administrateur-generaal de televisie en de radio bestuurden. Daar is komaf mee gemaakt. De minister moest de gedelegeerd bestuurder aanduiden en moest een beheersovereenkomst maken voor vijf jaar. Dat was toen een enorme discussie. In die beheersovereenkomst werd gezegd welke middelen er waren, wat de doelstellingen waren.

Wij hebben daarover wekenlang, bij het maken van het Minidecreet, gediscussieerd. We hebben toen met meerderheid en oppositie een consensustekst gemaakt, en die moest worden vertaald in die beheersovereenkomst. Dat model heeft heel goed gewerkt. Het heeft de VRT er opnieuw bovenop geholpen.

Dat model is voor een deel ondermijnd door Tony Mary. Hij vond, zoals de heer Caron ook zegt, dat hij nog niet genoeg bevoegdheden had. Hij wilde op de duur niet alleen gedelegeerd bestuurder zijn maar ook parlement, minister, God de Vader, enzovoort. *(Opmerkingen)*

Ja, God de Vader, maar dan zonder de Heilige Geest, want hij is daar met zijn hoofd tegen de muur gelopen.

Maar nu stel ik mijn vraag aan de minister en ook aan dit parlement. Zijn wij het, bij wat wij nu meemaken, nog eens over dit model? Willen wij nog een gedelegeerd bestuurder? Dat is nog een hele discussie geweest in dit parlement. Een gedelegeerd bestuurder stelt zijn eigen comité samen. Vroeger werden de directeur Televisie en de directeur Radio door de Vlaamse Regering benoemd.

De heer De Graeve is toen binnengekomen en hij maakte een directiecomité met drie leden. Hij mocht er vijf hebben, maar hij nam er drie. Hij heeft toen een plan ontworpen, dat wij decretaal hebben onderbouwd met het zogenaamde Maxidecreet, dat de basis vormde van de beheersovereenkomst. Daarin stonden ook besparingen. De eerste operatie die de heer De Graeve doorvoerde, was de aanpassing van het aantal contractuelen en het aantal vaste ambtenaren, om de switch te realiseren tussen het aandeel van de personeelskosten en het aandeel voor de programmering. Dat was een heel moeilijke oefening. Dat vonden de vakbonden ook een heel delicate operatie. De heer De Graeve heeft dat kunnen doorvoeren als gedelegeerd bestuurder. De raad van bestuur kwam enkel tussen in de grote lijnen. De minister – en ik was toen minister van Media – gaf de gedelegeerd bestuurder het volste vertrouwen om dat door te voeren. Ik moest zorgen dat de middelen er waren. En als er decretale ingrepen nodig waren om besparingen door te voeren, moesten die in het parlement worden doorgevoerd.

Het parlement stelde geen vragen over de programmatie en over het personeelsbeleid. Daar was heel veel kritiek op. Sommigen vonden dat het te ver ging. We deden dit omdat de politiek en de partijpolitiek in de jaren tachtig de VRT te gronde hebben gericht.

Mijn hart bloedt omwille van wat nu is gebeurd. Wie een langere tijd in een parlement zit, moet niet langer rekening houden met het verschil tussen meerderheid en oppositie of met partijpolitieke spelletjes. Dat is niet meer aan mij besteed. Anders had ik dat internetdagboek niet opgezet. *(Opmerkingen/Gelach)*

Ik wil de Vlaamse Regering een vraag stellen. Zijn we bereid dit model opnieuw te laten werken? Ditmaal heeft het in elk geval gefaald. De raad van bestuur heeft een demarche gedaan. Ik weet niet exact hoe het is gebeurd. De minister heeft de gedelegeerd bestuurder niet ondersteund. Zonder vertrouwen tussen de minister, de gedelegeerd bestuurder en de raad van bestuur kan dit systeem niet functioneren.

De VRT is een bijzonder bedrijf. Het is een mediabedrijf. Alles komt in de openbaarheid. Dat is trouwens de taak van de VRT. Niets blijft daar geheim. Bij bedrijven als Picanol of Coca-Cola kan dat wel. Hier zitten we met mensen die zelf aan de bron van de informatie staan. Dat is in feite de kern van de zaak.

Indien de Vlaamse Regering vindt dat het model niet langer werkt, moet ze dat toegeven. De Vlaamse Regering moet dan zelf bepalen hoe de besparingen moeten verlopen. Indien de raad van bestuur vindt dat het directiecomité te veel macht heeft, moet ze zeggen dat ze zelf opties wil nemen. Indien we vinden dat het dagelijks management de openbare functie niet langer invult, moeten we dat zeggen.

Dit betekent echter dat we alles moeten herzien. De beheersovereenkomst vormt de basis van het beleid. Misschien vinden sommigen dat de beheersovereenkomst de functie van de openbare omroep onvoldoende invult. De beheersovereenkomst is in 1997 afgesloten. Ik vraag me af of de wereld in drie jaar tijd enorm is veranderd. Indien het nodig is besparingen door te voeren, moet het management voorstellen doen en realiseren. Dit moet niet in omgekeerde richting verlopen.

Ik vind me hier absoluut niet meer in terug. Sommigen noemen me een oud-strijder. Zij vinden dat deze idee voorbijgestreefd is. Ik vind alvast dat wie vindt dat het model niet meer werkt dat ook moet zeggen. Wat we nu meemaken, is gewoonweg hypocrisie. Bepaalde mensen doen alsof het model nog werkt, maar ze respecteren het niet meer.

De vraag hoe het model zou moeten functioneren, vormt de inzet van het debat dat we de komende maanden zullen voeren. Dit debat is verbonden met de zoektocht naar een nieuwe gedelegeerd bestuurder. Ik vind in elk geval dat we snel op zoek moeten gaan.

Nu zitten we met tussenpauzen. De heer Van Roe heeft veel verdiensten. Hij heeft echter zelf een directiecomité samengesteld en zelf een aanzet tot een beheersovereenkomst gegeven. Op die manier wordt de filosofie achter de positie van de gedelegeerd bestuurder aangetast. De gedelegeerd bestuurder moet in een andere context kunnen werken. Ik stel mijn hoop in een nieuwe raad van bestuur en in een aangepaste beheersovereenkomst. We moeten niet enkel een gedelegeerd bestuurder aanstellen, we moeten hem ook de nodige mogelijkheden geven.

Ik vraag me eigenlijk af wie we nog gaan vinden. Wie zal dat, na de episodes die we de voorbije drie keer hebben meegemaakt, uiteindelijk nog willen doen? De gedelegeerd bestuurder moet voor een periode van vijf jaar worden aangesteld. Indien blijkt dat een fout is gemaakt, ligt de verantwoordelijkheid bij de Vlaamse Regering en niet bij de persoon die is aangesteld. Indien wij vroeger iemand anders dan Bert De Graeve hadden aangeduid en die persoon was na een maand met zijn hoofd tegen de muur gelopen, hadden we niet kunnen zeggen dat we ons hadden vergist. In dat geval was de minister en niet de gedelegeerd bestuurder naar buiten gedragen. Ik vermeld dit maar even omdat ik de context van die jaren wil schetsen.

Ik zou de Vlaamse Regering en de nieuwe raad van bestuur willen vragen de licht gecorrigeerde bevoegdheidsverdeling te respecteren. Toen de heer Mary nog gedelegeerd bestuurder was, zijn hierover talrijke discussies met toenmalig minister Bourgeois gevoerd. We hebben het decreet gedeeltelijk aangepast. We hebben exclusieve bevoegdheden toegekend. Die bevoegdheden zijn nog steeds zeer ruim. Een aantal restbevoegdheden bevinden zich bij de raad van bestuur.

Wie dit model niet langer respecteert, moet dat ook zeggen. Het slechtste wat de VRT kan overkomen, is dat we hier gedurende twee of drie jaar discussies moeten voeren zoals de discussie die hier vandaag aan de orde is. Dit zou de situatie en de werking van de VRT onleefbaar maken. Momenteel heeft de situatie nog geen invloed op de kijkcijfers. Ik vind dat de VRT het nog steeds zeer goed doet.

Indien we elke keer discussies over eenieders rol moeten voeren, zal het model uiteindelijk niet meer werken. Dit model is afhankelijk van vertrouwen. Ik hoop dat dit vertrouwen in de loop van de komende maanden zal worden hersteld.

Er is hier ook over partijpolitiek gesproken. Zij die menen dat hun partij in de media beter aan bod zal komen omdat ze de gedelegeerd bestuurder levert, kennen de media niet. (*Rumoer*)

De VRT heeft zich de voorbije jaren ontwikkeld in een sfeer waarin de partijpolitiek de informatie en de duiding niet meer bepaalt. Dat is momenteel zeker niet het geval. Ik vind dat we die situatie in stand moeten houden. Dit kan enkel door een context te creëren waarin de

besluitvorming niet wordt gekenmerkt door de partijpolitieke demarches die we de afgelopen dagen hebben gezien.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, de grote woorden en soms welbespraakte verklaringen van de vorige sprekers hebben me enigszins verbaasd. Ik ga ervan uit dat al die sprekers zich door een grote bezorgdheid om het belang van een sterke VRT laten inspireren. Ik vind het cynisch vast te stellen dat sommige grote criticasters uit het verleden nu opeens aan de andere zijde staan. De logica van sommige sprekers ontgaat me in elk geval. Het is trouwens ook interessant van iedereen een invulling van het woord ‘partijpolitiek’ te krijgen.

Ik wil op de feiten ingaan. De vertrouwensbreuk is tijdens de voorbije periode gegroeid. Hierover zijn binnen het remuneratiecomité van de raad van bestuur van de VRT meermaals gesprekken gevoerd. De voorzitter van de raad van bestuur heeft meermaals gesprekken met de leden van het directiecomité, met de leden van de raad van bestuur en met de vakbonden gevoerd. Er is hierover met de vorige ministers van Media en met de heer Wauters zelf gecommuniceerd. Het kernkabinet heeft de situatie meermaals besproken.

Uiteindelijk heeft een perslek de zaak versneld. Ik betreur dit perslek. Het is niet mijn stijl of gedragslijn in de kranten of op de televisie een personeelsbeleid te voeren. Ik wil me daar ook aan houden.

Op vrijdag 4 december hebben de minister-president, de twee viceministers-presidenten en de heer Wauters een gesprek gevoerd. Na dit gesprek is in gemeenschappelijk overleg besloten een einde te maken aan de samenwerking tussen de Vlaamse Regering en de heer Wauters. Hiermee heeft de Vlaamse Regering volledig het advies gevolgd van de voorzitter en de ondervoorzitter van de raad van bestuur. Het zou juist getuigen van politieke inmenging indien de regering een andere mening zou hebben uitgedrukt dan de raad van bestuur. Want wie is de regering, of de minister-president of de twee viceministers-presidenten, om te zeggen dat zij het functioneren beter kunnen inschatten dan de raad van bestuur? Ik denk juist dat de raad van bestuur hiermee zijn verantwoordelijkheid genomen heeft en dat wij als regering die mening gevolgd zijn.

Uiteindelijk heeft de regering ook meteen de heer Piet Van Roe aangesteld om het vertrouwen opnieuw te herstellen. Die aanstelling is in wezen voor een periode van zes maanden. Tijdens die zes maanden heeft de heer Van Roe volheid van bevoegdheid. Hij heeft alle bevoegdheden die een gedelegeerd bestuurder normaal heeft.

Ik ga ze even met u overlopen. Inzake het management van de dienstverlening: de voorbereiding en de uitvoering van het jaarlijkse ondernemingsplan, de strategische meerjarenplannen, de opvolging van de beheersovereenkomst. Inzake de productontwikkeling: het ontwikkelen van nieuwe en het verbeteren van de bestaande diensten. Inzake het personeelsbeleid: het voeren van een coherent personeelsbeleid, afgestemd op de strategische ontwikkelingen van de VRT. Inzake het financiële beleid: de uitvoering van alle budgettaire, boekhoudkundige verrichtingen binnen het jaarlijkse ondernemingsplan, met inbegrip van het opvolgen van alle verbintenissen inzake het beheer van de infrastructuur, inzake de communicatie en de public relations en inzake het vaststellen van het programma-aanbod en het uitzendschema, en het nemen van andere operationele beslissingen die nuttig of nodig zijn voor de goede werking van de VRT.

Er zijn ook twee specifieke opdrachten aan de gedelegeerd bestuurder ad interim overgemaakt. De eerste is om samen met alle betrokken stakeholders het besparingsplan van de VRT verder uit te werken, met behoud van de kwaliteit van het programma-aanbod, en ook, in functie daarvan, te kijken naar de vereiste structurele hervormingen, onder andere inzake de overheadkosten. Daarnaast moet hij nagaan hoe de principes van ‘corporate governance’, zoals ze ook deels bepaald zijn door de statuten van de VRT, verder kunnen worden uitgewerkt en vertaald.

Met betrekking tot het besparingsplan wil ik hier heel duidelijk stellen dat de doelstelling dezelfde blijft: kijken hoe de VRT twee doelstellingen kan realiseren, namelijk zorgen dat ze op het einde van deze beheersovereenkomst geen verlies maakt, en ervoor zorgen dat de overheadkosten dalen. Ik heb daar altijd een opdracht voor het management in gezien. U zult van mij geen enkele uitspraak gehoord hebben over hoe ik denk dat dat moet worden gerealiseerd, want dat kan ik ook niet. Het is in eerste instantie het management dat daar een voorstel doet, in nauw overleg met de raad van bestuur. Ik heb in eerste instantie gevraagd om een ontwerp te krijgen voor het einde van het jaar. Gezien de huidige wisseling aan de top, denk ik dat het raadzaam is om de heer Van Roe de tijd te geven om voor zichzelf, samen met het management, die oefening te doen. Ik heb daar al met hem over gesproken. Hij is zich wel degelijk bewust van de sense of urgency en gaat die taak onmiddellijk aangaan.

Ik wil ook iets rechtzetten. Het is niet zo dat die bollenstructuur door de heer Van Roe is uitgedokterd. De heer Van Roe heeft, voor hij de fakkel doorgaf aan de heer Wauters, wel degelijk een voorstel op tafel gelegd om het aantal managers van 90 naar 60 terug te brengen. *(Opmerkingen van de heer Johan Verstreken)*

Dat klopt wel. Ik wil nog iets anders rechtzetten. De CEO, zowel de vroegere als de huidige, heeft steeds volheid van bevoegdheid gehad om zijn eigen directiecomité samen te stellen. De heer Wauters heeft dus volheid van bevoegdheid gehad om zijn directiecomité te wijzigen, en ook de heer Van Roe zal de volheid van bevoegdheid hebben om het directiecomité te wijzigen indien hij dat nodig acht.

Collega's, deze regering is van plan om de procedure van de vacantverklaring zo snel mogelijk op te starten. We moeten nog even kijken of het profiel dat er destijds was, moet worden aangescherpt. Ik zou ook graag willen dat er een advies komt van het remuneratiecomité van de Vlaamse Regering over de toekomstige bezoldiging. U weet dat de vorige Vlaamse Regering alle functies van leidend ambtenaren gewogen heeft, om tot een coherent bezoldigingsniveau te komen. De functie van gedelegeerd bestuurder van de VRT was nog niet gewogen. Ik ga nu aan het remuneratiecomité van de Vlaamse Regering vragen om die functie te wegen en op voorhand in alle transparantie duidelijk te maken wat de bezoldiging en de eventuele opzegtermijnen zullen zijn.

Ik probeer de openverklaring van de functie in elk geval voor het kerstreces op de ministerraad te agenderen. Ik weet niet of het nog zal lukken voor aanstaande vrijdag, maar dan zal het in elk geval voor volgende vrijdag zijn. We gaan in de selectieprocedure uiteraard werken met een onafhankelijk bureau en met een open oproep, zodat iedereen die zich geroepen voelt, zich kandidaat kan stellen.

Ik wil nu ingaan op een aantal opmerkingen die zijn gemaakt over het functioneren van de raad van bestuur, en het misprijzen van sommige collega's over die raad van bestuur. Ik denk dat dat misprijzen niet op zijn plaats is. Ik meen juist dat deze raad van bestuur de voorbije jaren in alle unanimité het functioneren van het management bekeken en besproken heeft. Ik heb daarover ook nooit iets vernomen in de pers. Ik weet niet of u in de pers lekken hebt gezien van de gesprekken van de raad van bestuur, maar ik in elk geval niet. Deze raad van bestuur wist perfect dat hij op zijn laatste benen liep, en toch heeft hij zijn verantwoordelijkheid genomen om die moeilijke klus aan te gaan. De raad van bestuur heeft zijn rol gespeeld, en we moeten daar respect voor kunnen opbrengen, eerder dan misprijzen.

Deze raad van bestuur wordt inderdaad samengesteld volgens de principes van het Cultuurpact. Dat is een regeling die mijns inziens niet hoeft te verhinderen dat we ook in de toekomst steeds bestuurders zullen kunnen vinden die voldoen aan twee criteria. Het eerste criterium is dat zij absoluut het belang van de vennootschap willen en zullen dienen. Het tweede criterium is dat zij enige competentie meebrengen en dat alle bestuurders samen aanvullend een aantal competenties in die raad van bestuur vertegenwoordigen, zodat ze die taak ter harte kunnen nemen. Ik zie niet waarom het Cultuurpact dat in de weg zou staan, maar als u dat wel ziet, staat het u natuurlijk vrij om daarover een debat te organiseren.

Niettemin denk ik dat het wijs zou zijn om rekening te houden met de rol van een raad van bestuur. Ofwel is een overheid georganiseerd als een administratie en rapporteert ze rechtstreeks aan de minister, ofwel is een overheid georganiseerd als een verzelfstandigd agentschap en vervult de raad van bestuur een belangrijke brugfunctie tussen de organisatie zelf en het politieke milieu. De VRT is duidelijk een verzelfstandigd agentschap. De decreten rond de VRT, die destijds tot stand zijn gekomen en die zijn aangepast tijdens de vorige legislatuur, zijn nog steeds geldig. Ik heb geen enkele behoefte om die decreten aan te passen. Integendeel, het decreet moet goed uitgevoerd worden en berust juist op een competente directie, een competente raad van bestuur en een politiek niveau dat zich afhoudt van het operationele.

De verhoudingen tussen die drie zijn uiteraard gevoelig. Ook in een privébedrijf zijn die verhoudingen gevoelig, tussen de algemene vergadering enerzijds en de raad van bestuur anderzijds en het directiecomité. Die verhoudingen moeten permanent, in vol vertrouwen tussen de drie actoren, bejegend worden. Als dat volle vertrouwen er is, dan is er een draagvlak voor het goed functioneren van het bedrijf.

Het is de vaste wil van de regering om dat volle vertrouwen verder uit te bouwen, met de nieuwe gedelegeerd bestuurder, als die geselecteerd zal zijn, en in afwachting daarvan met de huidige gedelegeerd bestuurder ad interim, en ook met de huidige raad van bestuur en met de toekomstige nieuwe raad van bestuur. Ik ga ervan uit dat, als elke politieke partij datzelfde vertrouwen wil en hetzelfde belang hecht aan de deskundigheid van de raad van bestuur en aan de mensen die zij daar gaat afvaardigen, wij tot zo'n vertrouwenssituatie moeten komen.

Over de heer Van Roe wil ik nog het volgende zeggen. Hij is iemand die zelfs niet gewezen moet worden op potentiële belangenconflicten. Hij heeft zelf onmiddellijk het initiatief genomen om alle banden met de Coreliogroep te verbreken. Enige ongerustheid is hier dus niet nodig.

Ik wil het ook nog even hebben over de toekomst. Ik stel voor dat wij ons houden aan de afspraken en de regels die hier zijn gemaakt. Er is een beheersovereenkomst, waarin duidelijk staat wat de opdracht en de missie van de VRT zijn. Die beheersovereenkomst loopt op haar einde. Er is door het parlement zelf voorzien in procedures om de beheersovereenkomst te evalueren. Verschillende organen moeten daar een rol in spelen. Die organen zijn allemaal in het werk gesteld om hun verslag te maken. Vervolgens komen al die evaluaties naar hier, en dan moeten wij daar samen een grondig debat over voeren, om binnen het huidige medialandschap te kijken hoe wij met de volgende beheersovereenkomst zullen omgaan, of wij die missie en die taakstelling moeten veranderen, en hoe we ze gaan actualiseren. Ik kijk uit naar dat debat.

Ik denk trouwens dat het VRT-personeel na deze bespreking veel geruster zal zijn. Het is immers duidelijk dat de hele commissie achter een sterke VRT staat. Ik wil iedereen dan ook oproepen om de rust te bewaren, om de heer Van Roe en het personeel van de VRT de tijd te geven om het voorziene besparingsplan verder af te werken, en om, als dat klaar is, dat besparingsplan met mij te bespreken. Ik zal niet overgaan tot blinde besparingen. Het is inderdaad de kunst om tot een evenwichtsoefening te komen. Waar kunnen we efficiëntie- en effectiviteitsverbeteringen doen? Waar gaan we te ver, waar snijden we in het vlees?

Ik sta ook voor een zeer sterke VRT met een missie, zoals in de huidige beheersovereenkomst is geformuleerd. Wanneer dat besparingsplan aan mij wordt overgemaakt, zal ik graag bereid zijn om het met u te komen bediscussiëren en toe te lichten. In tweede instantie kunnen we dan, in het voorjaar, de bespreking van de evaluatie van de beheersovereenkomst en van de contouren van de nieuwe beheersovereenkomst aanvatten.

Ik denk dat ik daarmee op alle vragen heb geantwoord.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, het zou mij verbazen mocht u op alle vragen hebben geantwoord. U fietst er gewoon een beetje omheen met een voorbereide tekst, waar u niet van afwijkt. In het begin hebt u vaag op een paar puntjes gereageerd. “Sommige criticasters zijn nu voorstanders”, zegt u. Over wie gaat dat dan? Hebt u het over de mensen in deze commissie? Wie zijn “sommige mensen”? (*Opmerkingen/Gelach*)

Het gaat hier niet over kritiek hebben op de VRT. Het gaat hier niet over VRT-bashen, maar over uitkijken hoe je met een openbare omroep omgaat. Als je een samenvatting maakt van alle vragen die hier gesteld zijn, heb ik daar weinig antwoorden op gehoord, behalve één vaag antwoord over het feit dat Piet Van Roe er zich terdege bewust van is dat hij zijn bindingen met Corelio moet verbreken. Ik weet niet hoe lang u al in de politiek zit, maar laten we eerlijk zijn: dat is geen kluitje, dat is een heel rietveld. U denkt dus dat Piet Van Roe, die ook voor Corelio de belangen behartigt, plots zal zeggen dat dat verleden tijd is. Geen zweem van belangenvermenging. U mag dat geloven, maar dan bent u wel supernaïef. Ik geloof het in ieder geval niet.

U hebt gezegd welke bevoegdheden Piet Van Roe krijgt in de periode dat hij als interim wat hopt. Ik vraag u dan of de afspraken nog gelden die bestonden met de heer Wauters en met deze commissie, zoals inzake de transparantie voor de deals met de Var en de VRT – en zoals u weet, is de Var Corelio. Gelden die afspraken? Komt de transparantie er zoals beloofd en komt die er, zoals werd gezegd, binnenkort en niet bij uitstel? Zal Piet Van Roe ons dan de interne keuken laten zien? Ik ben benieuwd.

Minister Ingrid Lieten: Uiteraard, mijnheer Verstrepen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik ben benieuwd.

We hebben nog altijd geen antwoord op de vragen die ook werden gesteld over Guy Peeters. Heeft Guy Peeters op eigen initiatief contact met u gezocht? Had hij unanimité of goedkeuring van de raad van bestuur of niet? Sprak hij in naam van de voltallige raad van bestuur? Of was het een soloslim van Guy Peeters? Ik heb hier nog altijd geen antwoord op gekregen. U kunt mij hier toch een antwoord op geven? Sprak Guy Peeters toen, vóór het lek, in naam van de voltallige raad van bestuur?

Minister Ingrid Lieten: Maar mijnheer Verstrepen, ik heb u gezegd dat er meermaals gesproken is met de kern, met de voorzitter en de ondervoorzitter, en dat zij uiteraard kwamen met een missie van de raad van bestuur. U zult trouwens gemerkt hebben dat de raad van bestuur dat gisteren ook formeel bevestigd heeft.

De heer Jurgen Verstrepen: We moeten ze dan maar geloven op hun woord.

U moet mij nu eens uitleggen hoe de raad van bestuur de VRT in dezen heeft beschermd. U zei dat er minachting bestaat, maar tot nu toe hebben we niet veel gezien van die raad van bestuur. Ik vraag me af hoe hij de VRT heeft beschermd in deze situatie. Vindt u dat de VRT hier nu beter uit komt? Hoe zit het met de perceptie van de buitenwereld? Vindt u dat de openbare omroep en de raad van bestuur gescoord hebben?

Waarom kon men niet wachten? Waarom moest dit plotseling gebeuren, voor de hernieuwing van de raad van bestuur? Als er dan al persoonlijke problemen waren met een aantal leden van die raad van bestuur, dan kon het vertrouwen tussen de heer Wauters en de raad van bestuur toch hersteld worden bij de vernieuwing van de raad? Waarom werd die optie niet bekeken? Ik heb het moeilijk met uw uitleg, die geen uitleg is.

Ik vraag me ook het volgende af. De raad van bestuur heeft zich in het verleden steeds meer gemengd met de inhoud van bepaalde programma's. Ik vind dat geen taak voor de raad van bestuur, en dit is een bekommernis die ik deel met meerdere politici in deze commissie. Het is niet de taak van de leden van de raad. Als zij meerdere keren hun boekje te buiten gaan, dan kunt u dat alleen maar vaststellen.

U spreekt over “volle vertrouwen”. U zegt: “we moeten in volle vertrouwen verder”. Uw voorzitter, Caroline Gennez, zegt openlijk op de televisie in TerZake: “Wauters moet zijn conclusies trekken”. Welke vorm van vertrouwen is dat? Kunt u dat even definiëren? Ik heb het nu niet over het lek, maar over de voorzitter van uw partij, uw chef, die op antenne, publiekelijk – wat het dan toch de geldende, de officiële uitspraak van een partijvoorzitter maakt – zegt dat Wauters de hand in eigen boezem moet steken en zijn conclusies moet trekken. Nochtans stond ‘s morgens in de krant dat Wauters eventueel moest opstappen. U moet me nu eens vertellen welke vorm van vertrouwen dit is. Hoe ik “dat hij zijn conclusies moet trekken” moet begrijpen. Moet hij concluderen dat hij niet goed praat? Moet ik in dan in zijn plaats de conclusie trekken dat hij het foute pak draagt? Of dat hij eens bij u langs moet komen? Op dat ogenblik is het vonnis tegen de heer Wauters al uitgevoerd.

Was de heer Wauters op de hoogte van de demarche van Guy Peeters en van de raad van bestuur? Of heeft hij daarover ‘s morgens in de krant moeten lezen? Hebt u daarover gepraat met de heer Wauters?

Op al deze vragen komt geen antwoord. Ze zijn nochtans belangrijk in de aanloop en in de conclusie van dit verhaal. Ik wil gerust naar de toekomst kijken van de openbare omroep, van de VRT. Ik doe dat met alle plezier. Ik zal daar constructief aan meewerken, dat heb ik in deze commissie al gezegd. Maar u kunt niet zeggen dat er niets gebeurd is, dat we nu nogmaals Piet Van Roe hebben, nota bene degene die de managers daar heeft neergezet en die zich nooit bereid heeft getoond om het aantal managers te verminderen. Diezelfde Piet Van Roe mag het nu allemaal komen oplossen.

Hoe gaan we daar nu mee om als we zien wat de raad van bestuur heeft gedaan? Wat met de voorzitter van de raad van bestuur, met de openbaarheid, met het feit dat Wauters – met alle respect voor de man en zijn kunde – publiekelijk werd afgemaakt door de politiek? Het waren toch politici die dat deden: uw voorzitter is politiek, u bent politiek en Guy Peeters is ook politiek. Het gebeurde niet door een onafhankelijk iemand die vaststelde dat het slecht ging met de VRT. De politiek heeft Wauters afgemaakt, heeft hem publiekelijk terechtgesteld. En dan zegt u hier doodleuk: “Het is nu gebeurd, we hebben Piet Van Roe binnengehaald en nu zullen we naar de toekomst kijken, naar het beleid van de VRT”. U doet dat omdat de vraag hier wordt gesteld. Wij willen weten waar we naartoe gaan. Hier werden pertinente vragen gesteld, maar ik heb van u, sinds u minister van Media bent, nog geen enkele lijn gehoord waarin u vertelt waar u naartoe wilt, in het algemeen en met de VRT.

U zegt ook “geen blinde besparingen”. Ik herinner me toch – ik was hier toch op deze planeet – dat we gesprekken voerden over het feit dat de heer Wauters moest besparen en zo meer. Dat mochten geen blinde besparingen worden. U hebt publiekelijk verklaard, niet in deze commissie, maar via dezelfde kranten, die dan per toeval ook lekken hebben, dat het meer zal moeten zijn. U vertelt dan hoeveel de VRT zal moeten besparen en bovendien op korte termijn. Ik herinner me dit nog. Ik weet nog dat men hier de vraag stelde waarop u zich baseerde in verband met dat bedrag. Wij hebben daar vragen over gesteld en u antwoordde “niet blind”. Volgens mij is het toch een blinde demarche om aan te kondigen in de kranten dat er meer bespaard moet worden, met het mes op de keel.

Twee of drie weken later beslist u dat Wauters geen toffe is, dat hij het niet goed doet, dat hij nog geen besparingsplan heeft, dat het niet goed komt met de VRT, dat Wauters het probleem is, dat er een vertrouwenskwestie is en zo meer. Zo kunt u iemand meteen buiten pesten, door iemand een opdracht te geven die hij niet kan invullen, met daarbij een raad van bestuur die dwarsligt inzake de besparingsplannen en vraagt om later nog eens terug te komen. En dan gebeurt dit toch allemaal, omdat het vertrouwen geschonden was, omdat de raad van bestuur het plotseling niet meer zag zitten met Wauters, terwijl hij daar toch al langer dan twee jaar zat en de raad van bestuur al die tijd heeft goedgekeurd wat hij deed.

Ik deel de mening van de heer Van Der Taelen die zich afvraagt wat die mensen hier een paar weken geleden nog zijn komen doen. Welk poppenspelletje was dit? U kunt van ons niet

verwachten dat wij de bladzijde nu omdraaien en kijken naar de toekomst. U kunt niet verwachten dat we dit zomaar beschouwen als ‘collateral damage’ van een of ander perfide spelletje binnen de VRT waar de politiek al haar vingers in had. De leden van de raad van bestuur werden plots gemobiliseerd. Ik heb ze allemaal gezien en ik heb gehoord wat ze allemaal verklaarden: “Politiek: niets van aan, geen politiek”. Wie probeert u dat sprookje wijs te maken?

Mevrouw de minister, wat u hier probeert in deze commissie met de uitleg die u hier geeft, is beledigend voor de mensen die deze commissie al lang volgen en die begaan zijn met de VRT en de openbare omroep. Dit is een belediging. Zo ervaar ik dat. Het zijn geen antwoorden. Het spelletje gaat gewoon door. Ik denk dat hier maar één iemand slachtoffer van zal worden en dat is de VRT, terwijl wij ervoor moeten zorgen dat de VRT, de openbare omroep zoals die nu bezig is, overeind blijft. Door dit soort spelletjes maakt u de openbare omroep kapot en beschouwt u de openbare omroep als een speeltje. Ik zou het op prijs stellen dat we in de tweede of in de derde ronde antwoorden krijgen op deze vragen, die ik anders zal blijven stellen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mevrouw de minister, ik dacht dat u nog steeds aan uw inleiding bezig was, maar toen bleek het antwoord ten einde te zijn. Wat me een beetje stoort zijn uw cynische houding en uw cynische opmerkingen zoals: “Kijk, plots zijn de criticasters bezorgd over de VRT.” Wel, na wat er de afgelopen dagen is gebeurd, mevrouw de minister, zou een beetje minder cynisme en een beetje meer nederigheid u misschien meer sieren, want we weten allemaal hoe de vork aan de steel zit en wat er de afgelopen dagen is gebeurd. En inderdaad, in deze commissie leeft de bezorgdheid voor een sterke openbare omroep.

Ik verneem dat voor het ontslag van de heer Wauters het advies van de raad van bestuur werd gevolgd. We vernemen evenwel niet wat dat advies is, wat de zwaarwichtige redenen zijn die de raad van bestuur aanbrengt om de heer Wauters te ontslaan. Misschien bestaat het advies van de raad van bestuur slechts uit één lijntje: “Ontsla Dirk Wauters.” Dat kan een advies zijn aan de minister, maar ik had toch graag geweten wat die zwaarwichtige redenen zijn om een mens, een topmanager van een overheidsbedrijf, op een dergelijke manier te behandelen, ook in de media. Ik zou gewoon een reden willen hebben die het ontslag van de heer Wauters rechtvaardigt. Ik kan u alleszins zeggen dat de demarche van de heer Guy Peeters niet gedragen werd door de volledige raad van bestuur, zoals u hier beweerde.

De heer Van Roe heeft volheid van bevoegdheden, wat goed is. Ik hoop dat hij snel werk maakt van een besparingsplan, maar we hadden voor dat besparingsplan een tijdslijn en een deadline. Ik hoor u nu zeggen dat de heer Van Roe zich wel bewust is van de sense of urgency, maar ik verneem van u geen timing. Wanneer moeten de besparingsmaatregelen de Vlaamse Regering bereikt hebben om ze daar te bespreken? U hebt de goedheid om ze ook met deze commissie te willen delen, maar dan had ik toch eens graag geweten wanneer dat zal gebeuren.

U zegt dat u op alle vragen een antwoord hebt gegeven, maar ik heb er toch nog eentje gemist, namelijk dat over de ontslagvergoeding van de heer Wauters. U weet dat dit het onderwerp van een hele discussie is geweest toen de vorige CEO van de VRT is vertrokken. Ik denk dat het parlement, gelet op wat de vorige keer is gebeurd, op zijn minst een uitleg verdient en trouwens recht heeft op die uitleg en op een antwoord.

Mevrouw de minister, u hebt een verdienstelijke poging gedaan om te laten uitschijnen dat dit geen politieke moord is, dat dit niet om partijpolitieke macht binnen de VRT gaat, maar met het magere antwoord dat u aan deze commissie hebt gegeven, ben ik er nog meer van overtuigd dat er een partijpolitieke agenda heeft meegespeeld. Dat is erg voor de VRT, dat is de VRT onwaardig.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb me nooit begoochelingen gemaakt. Ik wist dat u op de meeste vragen geen antwoord wou of kon geven, omdat het bij elke vraag die u beantwoordt, heel duidelijk zou worden dat er zich een en ander heeft afgespeeld, ook binnen de meerderheid, dat absoluut bedekt moet blijven. In feite zou u, indien u begint te antwoorden op de vragen die ik u heb gesteld, de doos van Pandora openen. Heel snel zou blijken dat de vragen die u wel beantwoordt, waarschijnlijk niet correct zijn.

U spreekt van een misprijzen voor de raad van bestuur. Ik ben mij er niet van bewust dat ik dit tot uitdrukking heb gebracht, dat kan ook niet. Ik denk dat uw houding voor een stukje misprijzen voor het parlement met zich meebrengt. Of dit nu te maken heeft met het feit dat u nog nooit in een parlement gezeteld hebt, dat weet ik niet, maar u bent onmiddellijk minister geworden zonder verkiezing. Of misschien heeft dit te maken met uw vorige job, waarbij geen transparantie werd gevraagd. Maar het is wel de bedoeling dat een minister antwoordt op de vragen die het parlement stelt. Als u dat niet doet, dan is dat een vorm van misprijzen voor dit parlement.

Ik heb de voorbije dagen de verklaringen van de verschillende collega's uit de verschillende politieke partijen aangehoord en het kan het niet dat de raad van bestuur unaniem een voorstel heeft gedaan aan de regering. Ik heb verschillende tegenstrijdige verklaringen horen afleggen in de media door woordvoerders, die de zaken toch wel volgen, van CD&V en van N-VA, en in mindere mate van sp.a, want uw woordvoerder, de voorzitter van de commissie, heeft gezwegen.

Ook opvallend is dat u nu zegt dat de verklaringen van minister Bourgeois, die deed alsof het besparingsplan af was, niet juist waren. U weerlegt wel dat minister Bourgeois heeft gezegd dat het besparingsplan bestaat en bijna af is, want u vertelde dat u aan de heer Van Roe uitstel hebt gegeven. Op die vraag hebt u wel een antwoord gegeven.

Ik heb tien vragen gesteld. Ik wil ze gerust even overlopen. Uiteraard moet u niet uitleggen welk partijpolitiek spel werd gespeeld, dat is voor mij duidelijk. Op die vraag hebt u niet geantwoord en dat hoeft ook niet.

Waarom moest dit nu, op het moment dat de raad van bestuur zijn laatste maand ingaat? Ik kan begrijpen dat de raad van bestuur een mening had, maar waarom moet een ontslag gebeuren en moet er communicatie zijn ten aanzien van de regering tijdens de allerlaatste maand dat die raad van bestuur zetelt? Dat is me niet duidelijk en op die vraag geeft u geen antwoord.

U zou kunnen antwoorden op de vraag wie er het initiatief heeft genomen voor de vergadering tijdens het koffiekraansje. Was u dat, de minister van Media? Was het de minister-president? Was het misschien minister Bourgeois? Of was het de heer Peeters, voorzitter van de raad van bestuur, die gevraagd heeft om op de koffie te mogen komen? Ik heb afgeleid uit de notulen van de raad van bestuur dat de heer Peeters uitdrukkelijk heeft laten optekenen dat de regering hem gevorderd heeft, maar ik wil dit toch graag bevestigd krijgen. Het zal waarschijnlijk zo zijn, want bij mijn weten werden de leden van de raad van bestuur voorafgaandelijk niet ingelicht over die vergadering, ze werden achteraf gebriefd over wat er gebeurd is. Voorafgaandelijk wisten ze niet dat er een dergelijke vergadering was waar dergelijke belangrijke onderwerpen aan bod zouden komen.

U moet ook niet vertellen wie er gelekt heeft naar de media. Ik heb daarmee willen aantonen dat er iets niet koosjer was.

Er is ook nog steeds geen duidelijkheid over het feit waarom de heer Wauters effectief moest opstappen. Duidelijke redenen zijn er niet, tenzij de vertrouwensbreuk, maar ik herhaal dat het om een ontslagnemende raad van bestuur ging. Het is niet omdat u als minister van Media nog geen brief naar de voorzitter van dit parlement hebt gestuurd waarin staat dat de raad opnieuw moet worden samengesteld, dat die raad van bestuur niet op zijn laatste benen loopt.

Wel is het zo dat die raad van bestuur vandaag, en ik spreek nu zelfs niet van de vertegenwoordiging van de liberale politieke familie, niet is samengesteld op basis van de verhoudingen van de verkiezingen van 7 juni. Dat hoeft ook niet, maar dat een dergelijke belangrijke beslissing wordt genomen waarna u hier als minister van Media komt verklaren dat het de raad van bestuur is die een beslissing heeft genomen en die aan u heeft meegedeeld, waarna u als regering wel moest handelen, dat lijkt me toch nogal vreemd. Dat daarmee wordt ingestemd, lijkt me vreemd. Ik vraag me af wat het geworden zou zijn indien de verkiezingsuitslag helemaal anders was.

Twee vragen hebt u wel beantwoord. De heer Bourgeois heeft dus valse verklaringen afgelegd als viceminister-president en u zult asap aan de heer Van Roe vragen om een besparingsplan voor te leggen. Een deadline is er niet, maar ik ga er nog mee akkoord dat het zo snel mogelijk moet zijn.

Ik heb vastgesteld dat u de besparingen niet wilt terugschroeven. U hebt daarover een heel duidelijk antwoord gegeven.

Uiteraard is er helemaal geen communicatie over de ontslagvergoeding. We weten nu hoe we moeten reageren indien onze collega's van de federale overheid nog eens roepen om openheid en transparantie.

Ik geef een bewijs, mevrouw de minister, van het feit dat een aantal zaken doorgestoken kaart waren. Toen het ontslag van Dirk Wauters in de media gekomen is, zat ik klaar om erop te reageren en een minuut later was mijn reactie buiten. Maar tussen mijn reactie en de melding van het ontslag van de heer Wauters, stond al een ander bericht op de website van De Standaard: dat waarin stond dat de heer Van Roe werd aangeduid. Dit was dus gepland en georkestreerd tot in de details. Men moet mij dus niet komen vertellen dat alles in die zaak, inclusief het koffiekranse, zo toevallig was. Het is duidelijk dat er hier sprake is van een liquidatie. Ik geef de heer Van Rompuy groot gelijk, dit is een greep van de politiek op de openbare omroep en ik betreur dat ten zeerste.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb een dubieus gevoel bij uw antwoord, mevrouw de minister. U hebt sereen geantwoord, dat waardeer ik. Daaruit blijkt dat u het wel degelijk goed voorhebt met de openbare omroep. Ik geef u het voordeel van de twijfel.

Aan de andere kant moet ik vaststellen dat u veel van onze vragen onbeantwoord hebt gelaten. Ik begrijp dat het delicaat ligt omdat het over personen gaat, maar ik blijf met een zekere ontevredenheid zitten. Het parlement is het controlerende orgaan. Ik zou het zeer appreciëren mocht er nog een verklaring volgen, nu of later, waarmee op die vragen wordt ingegaan.

Beste commissieleden, ik stel tot mijn verbazing en genoegen vast dat er een kamerbrede eensgezindheid heerst over een sterke openbare omroep. Dat is voor mij het belangrijkste nieuws van vandaag. Ik ga dat stuk over de hoorzitting uit het verslag knippen en in mijn map steken om het hier elke keer te kunnen citeren. Dat is zeer interessant materiaal.

Als er zes maanden geleden was gehandeld, als de heer Van Roe toen zes maanden had gekregen, dan hadden we nu een nieuwe leiding, dan waren we nu door al die problemen. Daardoor zou men de besparingen nu al in gang kunnen zetten en een nieuwe richting inslaan. U gaat daar niet op in, dat begrijp ik, u was toen geen minister.

Ik kondig een motie aan.

Ik zou graag hebben dat we aan het einde van onze vergadering beslissen of er een hoorzitting komt, eventueel moeten we daarover stemmen.

De voorzitter: Er staat geen 'regeling van de werkzaamheden' op onze agenda vandaag. Maak u niet ongerust, dat komt bij de eerstvolgende regeling aan bod.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de minister, u vindt dat sommigen van ons zeer kritische vragen hebben gesteld. Ik reken mezelf daar bij. Ik weet niet over wie u het had. Ik heb liever dat u duidelijke taal spreekt daaromtrent. Wij stellen kritische vragen in het belang van de transparantie, en om problemen in de toekomst te vermijden.

Ik verwijs naar een arrest over de Deense openbare omroep. Daar waren ook veel kritische vragen van parlementsleden over. Dat is allemaal weggelachen, met als resultaat dat de Deense openbare omroep tientallen miljoenen euro moest terugstorten. Als ik kritische vragen stel, is dat niet om de VRT te koeioneren, maar uit bezorgdheid. Dat wou ik toch nog eens rechtzetten.

Ik kondig een met redenen omklede motie aan.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik kondig een met redenen omklede motie aan.

De voorzitter: De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Er is nog een typisch parlementair gebruik, mijnheer Tommelein: als een minister het woord heeft, proberen de leden te luisteren naar wat die zegt. Ik heb uit het antwoord van minister Lieten begrepen dat de problemen die vorige week aanleiding gaven tot de beslissing, niet van eergisteren dateren. De problemen zijn al aangekaart bij en besproken met de vorige regering. Als ik het me goed herinner, zat Open Vld in die regering.

De heer Van Rompuy heeft gelijk. Het slagen van de VRT is pas mogelijk als er vertrouwen is: vertrouwen tussen de directie, de raad van bestuur en de bevoegde minister en bij uitbreiding de regering. Als dat vertrouwen er niet is, moet er op een bepaald moment wel een beslissing worden genomen. Nogmaals, het probleem van vertrouwen dateert van zes maand geleden. Toen zat u nog in de regering, mijnheer Tommelein.

Stel u voor dat deze regering dat vertrouwensprobleem naast zich zou neerleggen. Groen! verwijt ons dat het zes maand te lang geduurd heeft. Stel u voor dat er niets zou gebeuren! Het kot zou de volgende week te klein zijn. dan zou u ons verwijten dat we niets ondernemen. Zo is het altijd iets natuurlijk.

Wat kwam er de afgelopen dagen het meest in de krant? Wat was hier het meest gebruikte woord deze namiddag? Dat was “partijpolitieke beïnvloeding”. De geschiedenis toont aan dat het niets met partijpolitiek te maken heeft. *(Rumoer)*

Dat men dat hier voortdurend herhaalt, doet mij vermoeden dat men sp.a wil treffen. Tot daar aan toe. Eigenlijk zit het veel dieper: eigenlijk wil men de VRT treffen. *(Rumoer)*

Dat is de echte bedoeling. Men duwt het dossier in het partijpolitieke hoekje. Men wil de VRT aanvallen. Ik ben blij met het antwoord van de minister. Het was een correct antwoord. We moeten nu naar de toekomst kijken. Er moet een sterke raad van bestuur komen, en een sterke directie.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik vind het klein van de heer Vanvelthoven dat hij komt beweren dat Open Vld mee aan de basis ligt van de problemen. Als het straks regent, zal het ook nog onze schuld zijn.

U zit in slechte papieren met deze regering, mijnheer Vanvelthoven. U bent pas enkele maanden bezig en u hebt de ene discussie na de andere. Eerst de Lange Wapper, nu de VRT. De drie laatste ministers van Media kwamen alle drie uit uw coalitie: de heer Bourgeois, de heer Peeters en mevrouw Lieten. *(Opmerkingen van de heer Peter Vanvelthoven)*

Mijnheer Vanvelthoven, u kunt de indruk wekken dat Open Vld daar voor iets tussen zit, maar ik heb de vertegenwoordigers van uw coalitiepartners verklaringen horen afleggen die helemaal niet stroken met de gebeurtenissen van vrijdag 4 december. De heer Decaluwe heeft toen gezegd dat de heer Wauters niet weg moest, dat men niet aan koppensnellerij ging doen. Minister Bourgeois had de verdediging van de heer Wauters op zich genomen. Binnen uw coalitie is iets gebeurd dat wij niet mogen weten. Als u daarvoor de oppositie en vorige meerderheidspartijen gaat gebruiken, is dat klein.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Vanvelthoven, de problemen bestaan al veel langer. Ze zijn ontstaan toen de raad van bestuur van de VRT zijn boekje te buiten ging en rechtstreeks in conflict kwam met de heer Wauters. U zat hier toen nog niet, u kunt dat niet weten.

Mevrouw de minister, LDD heeft geen vertegenwoordigers in de raad van bestuur. De informatiestroom van daaruit naar ons is zo ongeveer nul. Ik hoor hier nu twee fracties, Open Vld en het Vlaams Belang, verklaren dat er geen unanimititeit was toen Guy Peeters, voorzitter van de raad van bestuur, zijn demarche deed. Ik veronderstel dat deze twee parlementsleden geen loze praatjes komen vertellen in de commissie Media. Ik veronderstel dat zij het kunnen weten. Ik heb graag dat men man en paard noemt.

Als dit klopt, zijn dat er al twee. In de journalistiek heeft men twee onafhankelijke bronnen nodig om een verhaal te bevestigen. Vroeger had men er drie nodig. *(Gelach/Opmerkingen)*

Ik wacht nog op een derde.

Het viel me op dat u daar geen antwoord of weerwoord op had, en dat het heel stil werd.

Ik keer terug naar mijn vraag van daarnet. Was het een unanieme beslissing van de raad van bestuur en Guy Peeters, voor dat eerste gesprek, vóór het lek, met u? U antwoordde bevestigend. De heer Vanvelthoven voegde er nog aan toe dat het tegenviel. Nu hoor ik hier van twee andere fracties dat het geen unanieme beslissing was. Geef mij eens de definitie van liegen, mevrouw de minister. Valt dat niet tegen? Ik zou graag een antwoord krijgen, want dit neem ik zeer zwaar op.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer Tommelein, ik kan u niet goed volgen. U hebt het twee keer over de zogezegde verklaringen van minister Bourgeois over de besparingen. U zei in de eerste ronde dat we hier zo snel mogelijk moeten kunnen discussiëren over de concrete besparingen van de VRT. U pleitte vlak daarvoor voor een politiek onafhankelijke VRT. Het is natuurlijk het een of het ander.

Ik geloof dat dit parlement een beleid op afstand wil, vandaar de beheersovereenkomst. Dan moeten we hier niet over de cijfers achter de komma discussiëren. Dat moet dan gebeuren in de raad van bestuur.

Ik herhaal mijn vraag: klopt het globale plaatje? Wordt het bedrag dat wij vooropgesteld hebben, gehaald? De details zijn niet voor deze commissie bestemd.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Allez, op den duur wordt mij nog verweten dat ik herhaal wat minister Bourgeois gezegd heeft. Uw minister, mijnheer Vandaele, heeft op vrijdag 4 december om 16.28 uur op Belga die verklaringen afgelegd. Dat stond zaterdag in De Morgen. U moet niet komen beweren dat minister Bourgeois dat niet gezegd heeft. Hij heeft gezegd: het besparingsplan is klaar, het moet enkel nog worden uitgevoerd. Nu zegt zijn collega, minister Lieten, dat dat niet het geval is. Dus een van beiden liegt.

De heer Wilfried Vandaele: U wilt dat hier in detail allemaal bespreken, en ik vind dat dat niet onze taak is.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik denk dat beiden gelijk hebben. Er was een besparingsplan, maar het was niet goedgekeurd door het directiecomité of de raad van bestuur. Maar er was een plan. Minister Bourgeois heeft dat correct gesteld, minister Lieten had ook gelijk, want het was nog niet goedgekeurd. *(Opmerkingen)*

Dat is de realiteit. Ik heb het al gezegd, de heer Wauters heeft de fout gemaakt besparingen door te voeren bij de gewone werknemers en de top met rust te laten. Dat is een cruciale fout geweest. Die moet worden rechtgezet. De twee spreken elkaar niet tegen. Er is een kleine nuance.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Volgens mij is het niet de taak van de raad van bestuur om zich uit te spreken over programma's. Wat de raad van bestuur wel moet doen, is het waardekader bepalen dat de openbare omroep tot uitdrukking moet brengen. Dat gaat over de deontologische code en andere bepalingen. Dat is het alomvattende kader. Het is aan de directie om uit te zoeken of daar problemen bestaan en om de programma's daaraan af te toetsen.

Uiteraard heb ik gepraat met de heer Wauters. We hebben gepraat na het lek in de media. Ik vind dat heel logisch. Ofwel is het aan de raad van bestuur om de gedelegeerd bestuurder te evalueren, ofwel de minister. Het is aan de raad van bestuur. Wij hebben het advies van de raad van bestuur gevolgd. Na de berichtgeving in de media heb ik een gesprek gehad met de heer Wauters, onder vier ogen.

Blijkbaar weten verschillende leden wat in de raad van bestuur gezegd is. Wie het niet weet, moet zich tot de voorzitter van de raad van bestuur wenden. Ik heb uit de gesprekken met de voorzitter en de ondervoorzitter duidelijk begrepen dat zij spraken namens de raad van bestuur.

Mijnheer Verstrepen, als u het woord respect in de mond neemt, zou ik dat ook graag van u krijgen. Ik zou willen dat u mijn woorden niet ijdel gebruikt. Ik heb gezegd dat de raad van bestuur gisteren in alle unanimité die visie bevestigd heeft. Verder zal ik me niet uitspreken over wat wel en niet gezegd is in die raad van bestuur. Dat moet u maar vragen aan degenen die daar zetelen.

Ik heb aan de directie gevraagd om tegen het einde van het jaar een ontwerp van besparingsplan te krijgen. De raad van bestuur had een laatste bespreking gepland op 14 december. Er bestaat wel degelijk een plan als 'work in progress'. Ik geef de huidige gedelegeerd bestuurder meer tijd omdat hij dat in alle rust en kalmte zelf moet kunnen bekijken samen met het directiecomité en de raad van bestuur. Ik heb nog geen kans gehad om daar met hem een deadline over af te spreken. Ik ga die werkzaamheden de volgende dagen met hem regelen. Het is in het belang van de VRT dat daar zo snel mogelijk duidelijkheid over komt. Als die duidelijkheid er is, kunnen de besparingen in maatregelen worden omgezet. Hoe sneller de maatregelen worden genomen, des te sneller men financiële resultaten kan halen. Ik wil u gerust de deadline en het schema overmaken zodra ik die heb.

Mijnheer Wienen, de raad van bestuur heeft van mij het mandaat gekregen om te onderhandelen over de ontslagvergoeding. Naar ik begrepen heb, zijn de krijtlijnen daarvan bepaald in het contract en gaat het puur om een opzegtermijn op basis van de wettelijke en conventionele regels.

De heer Jurgen Verstrepen: Hoe meer u praat, mevrouw de minister, hoe boeiender het wordt. Nu hoor ik plots dat er een evaluatie was van de heer Dirk Wauters door de raad van bestuur. Hebt u die evaluatie gevraagd? Was dat een eigen initiatief?

Het gaat niet over de unanimiteit bij de raad van bestuur ná de feiten. Het gaat erover of Guy Peeters na een unanieme beslissing de opdracht had gekregen om te praten met u. Blijkbaar heeft hij u een evaluatie voorgelegd. Dat is een woord dat we nog niet hebben gehoord. Op het einde van de rit gaat het plots over een 'evaluatie'. Kunt u dat eens uitleggen, mevrouw de minister? Wat was het nu eigenlijk? Dat wil ik wel eens weten.

De heer Wim Wienen: Mevrouw de minister, u bent bijna van verbazing van uw stoel gevallen, maar u bent toch rustig blijven zitten. Er zijn maar twee mogelijkheden in het verhaal van het advies van de raad van bestuur. U zegt dat de heer Peeters en de ondervoorzitster van de raad van bestuur bij u zijn geweest met blijkbaar heel negatieve conclusies over de gedelegeerd bestuurder. U zegt dat u ervan uit bent gegaan dat zij gemandateerd waren door de raad van bestuur. Misschien bent u zeer goedgelovig, een karaktertrek die niet bij een minister past.

Mevrouw de minister, een andere mogelijkheid is dat u wist dat er binnen de raad van bestuur geen draagvlak voor de demarche van de heer Peeters was. De raad van bestuur wist trouwens niets van die demarche van afgelopen woensdag af. In dat geval vertelt u het Vlaams Parlement niet volledig de waarheid.

Er zijn maar twee mogelijkheden. Ofwel bent u goedgelovig, ofwel komt u ons hier iets wijsmaken.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik heb hier horen pleiten om een nieuwe selectieprocedure op te starten en de functie zo snel mogelijk vacant te verklaren. Het lijkt me het beste dit zo snel mogelijk te doen. Tijdens die procedure verloopt immers nog heel wat tijd. Ik heb echter ook horen pleiten om het onafhankelijke selectiebureau te raadplegen dat ook de heer Wauters heeft geselecteerd. Die selectie is blijkbaar niet zo gelukkig verlopen. Ik zou er dan ook voor kiezen niet hetzelfde selectiebureau te gebruiken. Dit is gratis advies van de oppositie.

Mevrouw de minister, ik heb tien concrete vragen gesteld. Ik begrijp dat u die vragen niet allemaal kunt of wilt beantwoorden. Ik heb dit al vermeld. Indien u bepaalde zaken toegedekt wilt houden, mag u zelfs niet op al mijn vragen antwoorden. Dit zou de situatie nog erger maken. Aangezien u vier van mijn vragen hebt beantwoord, geef ik u het eindrapport van deze commissie mee. U hebt vier op tien.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik ben misschien goedgelovig, maar ik heb zeker geen slecht karakter. Ik wil dan ook even de puntjes op de i zetten. Ik heb bij de aanvang van mijn pleidooi verklaard dat de vertrouwensbreuk in de loop van de voorbije periode is gegroeid. De raad van bestuur heeft dit meermaals besproken. Er is communicatie met de huidige en met de vorige ministers van Media geweest. Dit is meermaals door het kernkabinet besproken. Iedereen die hier spoken achter zoekt, zou aan dit antwoord genoeg moeten hebben.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heren Caron en Van Der Taelen, door de heren Tommelein en De Gucht, door de heer Verstrepen, door de heren Wienen en Deckmyn en door de heren Decaluwe, Verstreken, Yüksel, De Coene, Mahassine, Vandaele en Van Dijck werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■